GREGORY, (BOOKSELLERS TO THE QUEEN) BATH.

DUKE
UNIVERSITY
LIBRARY

Treasure Room

BAYNTUN. BINDER. BATH. ENG.

[illegible]

3/'37

346

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
Duke University Libraries

http://archive.org/details/omniadandalciat00alci

OMNIA
D. AND. ALCIATI
EMBLEMATA

AD QVAE SINGVLA, PRAETER
concinnas acutáſque inſcriptiones, lepidas & expreſſas imagines, ac cætera omnia, quæ prioribus noſtris editionibus cùm ad eorum diſtinctionem, tum ad ornatum & correctionem adhibita continebantur,

Nunc primùm perelegantia perſubtiliaq; adiecta ſunt ΕΠΙΜΥΘΙΑ, *quibus Emblematum amplitudo, & quæcunq; in iis dubia ſunt aut obſcura, tanquam perſpicuis illuſtrantur.*

IN VIRTVTE ET FORTVNA.

LVGDVNI,
Apud Guilielmum Rouillium,
Sub ſcuto Veneto,
1566.

D6
EMBLEM
RBR
A3520

496159

AD LECTOREM.

EMBLEMATA *illa pulcherrima Andreæ Alciati, Patricij Mediolanenſis, Iuriſconſultorum eloquentiſſimi, & eloquentium iuriſconſultiſſimi, quæ vir ille nunquam ab literis feriatus, dum à ſeuerioribus legum ſtudiis reſpirat, & humanæ literaturæ Muſis amœnioribus recreatur, ludendo effudit* ἀφοριστικῶς, καὶ ἀνακόλουθως, *prout varium, vel ſenſibus externis, vel commentationibus internis, ſeſe offerebat argumentum. Ea nos ſub generalibus præcipuarum rerum capitibus in locos communes, tanquam in certas claſſes digeſſeramus: à ſummis, ad ima progredientes. Non eo ſanè conſilio, vt Autore ipſo in œconomia ſui operis, aut diligẽtiores, aut concinniores videri ſtuderemus: ſed vt illius luſus, in communes vſus adduceremus, eius operis duplici habita ratione, voluptatis nimirum, & vtilitatis. Priore quidẽ, vt ſpecioſior quædam operis forma extaret oculis legentium, ſingula ſuo quoque collocata loco conſiderantium. Compoſita nanque ſparſis, & ordinata confuſis, fere ſolent apparere pulchriora. Altera autẽ, vt facilior, & prom-*

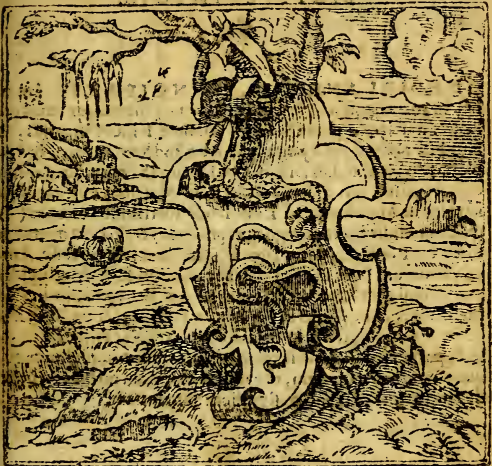
ptior eſſet quærentibus inuentio. Etenim expeditius eſt, diuerſi res generis in ſuum quaſque ordinem & locum diſpoſitas: quàm in turbam, temere cõgeſtas inueſtigare, ſi quando ijs opus habemus vtendũ. Porrò vſus Emblematum, præter gratiam, ac voluptatem ex iucunda nouitate, quæ tædium leuat, breuem ſententiæ argutiam, quæ animum pungit, numeroſam verſuum ſuauitatem, quæ aures mulcet, τῶν εἰκόνων picturam non inanem, quæ oculos paſcit. Etiam ille (inquam) vſus eſt, vt quoties rebus vacuis complementum, nudis ornamentum, mutis ſermonem, alogis rationem tribuere, aut certè affingere velit quiſpiam, is ex Emblematum libello, tanquam ex promptuario inſtructiſſimo habeat quod domeſticis parietibus, vitreis feneſtris, aulæis, periſtromatis, tabulis, vaſis, ſignis, anulis ſigillaribus, veſtimentis, menſæ, fulcro, armis, gladio, ſupellectili denique omni, nuſquam non inſcribere, & impingere poſſit: ad hoc ſcilicet, vt vſquequaque loquax, & aſpectu iucunda ſit rerum ad vſum communem ſpectantium facies. Quare & ipſe Alciatus, ſua hæc epigrammata appellatione conuenientiſſima inſcribi voluit Emblemata. Sunt enim Emblemata vermiculata opera ex teſſellis inſititiis apta & compoſita, interprete

Budæo, quod & ipſa vocabuli Græci origo oſtendit. Verùm quum hæc omnia ſuperiore editione præſtitiſſemus, ecce aliquot noua Emblemata ad nos mittuntur, ab Autore ipſo ſuperioribus addita. Hæc in ſuum & proprium quæq; ordinem veluti ſuperiora redegimus: quibus etiam, & aliis nonnullis prioribus, in quibus imagines deſiderabantur, figuras appinximus, quoad fieri potuit, aptiſſimas. Superiora etiam Emblemata partim immutauit Autor ipſe, partim emendatiora, & melius conformata reddidit. Quæ omnia poſtrema hac noſtra editione in opus vnum, quod quantò locupletius, tantò ſit perfectius, exhibemus. Quiſquis igitur & ſententiæ breuis acumine, & feſtiua imagine res ſuas decorare volet: ex hoc libello abunde habiturus eſt, vnde ſibi deſumat quod ad rem quamlibet accommodari poſſe videatur, idque promptiſſimè, & facilimè, adaptato nimirum ſuo commento ad ſumma rerum genera, & ſingulas generum formas ſuo quáſque ordine diſpoſitas, iuxta rerum naturalẽ ſeriem, & vſum communem. Quarum etiam index tabula ſubiecta eſt operi vniuerſo, à multis, & magnis, quibus vitiatum erat, mendis expurgato, & planè reſtituto κατὰ τὸ αὐτόγραφον.

CLARISSI. VIRI ANDR. ALCIATI IN LIBRVM EMBLEMATVM præfatio, ad Chonradum Peutingerum Auguſtanum.

Dum pueros iuglans, iuuenes dum teſſera fallit,
Detinet & ſegnes chartula picta viros:
Hæc nos feſtiuis Emblemata cudimus horis,
Artificum illuſtri ſignáque facta manu:
Veſtibus vt torulos, petaſis vt figere parmas,
Et valeat tacitis ſcribere quiſque notis.
At tibi ſupremus precioſa nomiſmata Cæſar,
Et veterum eximias donet habere manus.
Ipſe dabo vati chartacea munera vates,
Quæ (Chonrade) mei pignus amoris habe.

Ad illuſt. Maximil. ducem Mediol. ſuper inſigni Ducatus Mediolani.

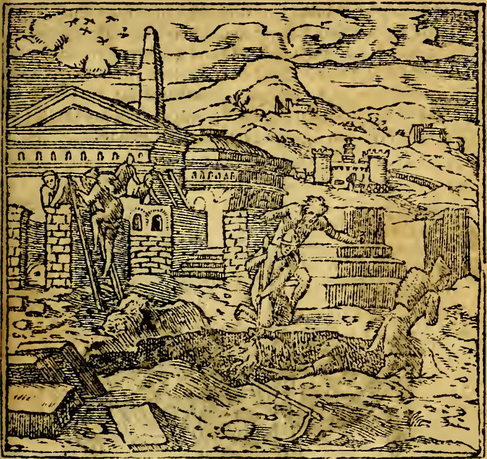

Exiliens infans ſinuoſi è faucibus anguis,
Eſt gentilitiis nobile ſtemma tuis.
Talia Pellæum geſsiſſe nomiſmata regem
Vidimus, hiſque ſuum concelebraſſe genus.
Dum ſe Ammone ſatū, matrem anguis imagine luſam
Diuini & ſobolem ſeminis eſſe docet.
Ore exit, tradunt ſic quoſdam enitier angues.
An quia ſic Pallas de capite orta Iouis?

SVMMA EMBLEMATVM ALCIATI ΕΠΙΜΥΘΙΑ.

MEDIOLANENSIS PRINCIPATVS Stemma in aureo æquore Draconem habet cæruleum, ex cuius ore infans naſcitur à partu rubens. Diuinæ ſcilicet originis, & antiquæ Nobilitatis Symbolon. Alexandros namque, & Scipionas ab incubis, ſub Dracontæa ſpecie, Dæmonibus genitos eſſe creditum eſt. E ſerpentinis item Matribus eſſe natos Araxidas, & Meluſiadas ac Luſinianos fortiſsimos Heroas (ex quibus nobilis Luxanburgorum proſapia) Gallicana memorat hiſtoria. Porro ſerpentum genus quoddam (vt fortaſſe Amphisbenarum) ore conſtat parere, quorum & Hieroglyphica imago deſignat Sapientiam, quæ & ipſa ex capite prodit. Ad hoc etiam facit quod Dea Sapientiæ Minerua, & ex Iouis cerebro orta fingitur. Quæ omnia eò ſpectant: vt Anguigena ille, & purpureus puer de ſerpentis capite naſcens, diuinum genus ſanguinis antiquam, nec intermorituram nobilitatem, & de ſano capite manantem ſignificet Sapientiam.

Mediolanum.

Bituricis veruex, Heduis dat Sucula ſignum.
His populis patriæ debita origo meæ eſt,
Quam Mediolanum ſacram dixere puellæ
Terram: nam vetus hoc Gallica lingua ſonat.
Culta Minerua fuit, nunc eſt, vbi numine Thecla
Mutato matris virginis ante domum.
Laniger huic ſignum ſus eſt, animálque biforme,
Acribus hinc ſetis, lanitio inde leui.

Etymon eſt Mediolani, à media lana inter ſetas Suculæ Ouillæ, aut Ouis ſuillæ in iaciendis tantæ vrbis fundamentis caſu repertæ, cuius dubia forma Heduorum (qui ſuem) & Biturigum (qui arietem habent in publico ſchemate) inſignia, vno in corpore comprehendit. Quod quidem Symmiƈton ſic autori cõfudiſſe placuit. Nam vt noſtratum Biturigum, (apud quos maioribus quàm quiſquam alius ſtipendiis Ius Ciuile eſt interpretatus) Publicam notam, fortaſſe habuit notam: Sic an Heduorum Vrbicum ſignum certò nouerit, neſcio.

Nunquam procraſtinandum.

ALCIATAE gentis inſignia ſuſtinet Alce,
Vnguibus & μηδὲν fert ἀναβαλλόμενος.
Conſtat Alexandrum ſic reſpondiſſe roganti,
Quî tot obiuiſſet tempore geſta breui?
Nunquam (inquit) differre volens, quod & indicat Alce:
Fortior hæc dubites, ocyor ánne ſiet.

Alce Septentrionalis eſt fera equi robore, cerui celeritate, citra moram curſus expediens, vt haud temerè vnquam capi poſsit. De cuius nomine, ac natura deductum eſt ALCIATI

nomen,& Symbolon,ab Alexãdro olim reſpõſum ΜΗΔΕΝ ΑΝΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟΣ, ſubindicante maxima quæque perfici viribus, diligentia,& continuo curſu laborũ,tam animi, quàm corporis. Tria hæc prima Emblemata,in gratiam Principis,Patriæ, & Autoris perſtructa ſunt, tanquam veſtibulum ipſum operis, ad quod deinde fit aditus, per id quod in orbe ſummum eſt, & primum,nempe Deum,& Religionem.

In Deo lætandum.

Aſpice vt egregius puerum Iouis alite pictor
Fecerit Iliacum ſumma per aſtra vehi.
Quiſne Iouem tactum puerili credat amore?
Dic,hæc Mæonius finxerit vnde ſenex?
Conſilium,mens atque Dei cui gaudia præſtant,
Creditur is ſummo raptus adeſſe Ioui.

Spiritus ad Deum raptus,citra corporis ſolutionẽ,eſt Aſſenſus diuinæ in omnibus ordinationi.

Sapientia humana, ſtultitia eſt apud Deum.

Quid dicam? quónam hoc cõpellam nomine monſtrum
 Biforme: quod non eſt homo, nec eſt draco?
Sed ſine vir pedibus, ſummis ſine partibus anguis,
 Vir anguipes dici, & homiceps anguis poteſt.
Anguem pedit homo, hominem eructauit & anguis,
 Nec finis hominis eſt, initium nec eſt feræ.
Sic olim Cecrops doctis regnauit Athenis,
 Sic & gigantes terra mater protulit.
Hæc vafrum ſpecies, ſed relligione carentem,
 Terrena tantum quique curet, indicat.

Hoc monſtro illi ſignificantur quibus ſpiritu cœleſti, rationabiliſque anima informatis: nulla tamen alterius quàm terreſtris vitæ ſpes eſt.

Ficta religio.

Regali reſidens meretrix pulcherrima ſella,
Purpureo inſignem geſtat honore peplum.
Omnibus & latices pleno è cratére propinat:
At circum cubitans ebria turba iacet.
Te Babylona notant quæ gentes illice forma,
Et ficta ſtolidas relligione capit.

Non tibi, ſed religioni.

Iſidis effigiem tardus geſtabat aſellus,
  Pando verenda dorſo habens myſteria.
Obuius ergo Deam quiſquis reuerenter adorat,
  Piáſque genibus concipit flexis preces.
Aſt aſinus tantum præſtari credit honorem
  Sibi, & intumeſcit admodùm ſuperbiens:
Donec eum flagris compeſcens dixit Agaſo:
  Non es Deus tu (Aſelle) ſed Deum vehis.

Sacerdotes etiam ſi aut ignari, aut ſcelerati ſint, honorantur tamen, illius Domini cui ſacrati ſunt gratia. Itidem, Regum, Principum, & Magnatum famuli.

Quà Dij vocant, eundum.

n triuio, mons eſt lapidum: ſupereminet illi
Trunca Dei effigies, pectore facta tenus.
Mercurij eſt igitur tumulus. Suſpende viator
Serta Deo rectum qui tibi monſtrat iter.
Omnes in triuio ſumus, atque hoc tramite vitæ
Fallimur, oſtendat ni Deus ipſe viam.

In omni actu ſequenda eſt natura dux optima, quæ Dei eſt ordinatio, & vocatio.

VIRTVTES.

FIDES.

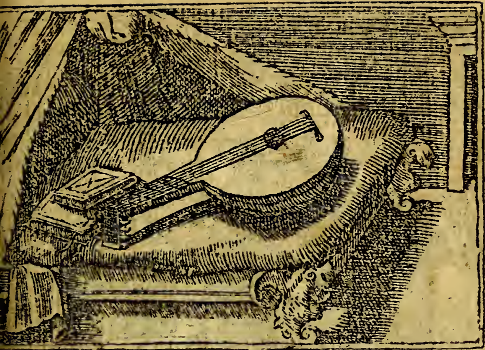
Fidei ſymbolum.

Stet depictus Honos Tyrio velatus amictu,
  Eiúſque iungat nuda dextram Veritas.
Sítque Amor in medio caſtus: cui tempora circum
  Roſa it, Diones pulchrior Cupidine.
Conſtituunt hæc ſigna fidem, reuerentia honoris,
  Quam fouet, alit Amor, parturítque Veritas.

Hæc eſt antiqua apud Sabinos D. Triados præfiguratio vel fidæ amicitiæ cultus κατὰ περίστασιν Honoris, & veritatis.

Fœdera.

Hanc citharam, à lembi quæ forma halieutica fertur,
Vendicat & propriam Muſa Latina ſibi,
Accipe dux: placeat noſtrum hoc tibi tempore munus,
Quo noua cum ſociis fœdera inire paras.
Difficile eſt, niſi docto homini, tot tendere chordas:
Vnáque ſi fuerit non bene tenta fides,
Ruptáve (quod facile eſt) perit omnis gratia conchæ
Illéque præcellens cantus, ineptus erit.
Sic Itali coëunt proceres in fœdera, concors
Nil eſt quod timeas, ſi tibi conſtet amor.
At ſi aliquis deſciſcat (vti plerumque videmus)
In nihilum illa omnis ſoluitur harmonia.

Concordis, aut diſcordis Lyræ ad Maximilianum Mediolani Ducem miſſæ comparatio, cum fœderibus, ac factionibus Italicis: Indicans inuictam eſſe concordiam.

Silentium.

Cùm tacet: haud quicquam differt ſapientibus amens
Stultitiæ eſt index linguáque, vóxque ſuæ.
Ergo premat labias, digitóque ſilentia ſignet:
Et ſeſe Pharium vertat in Harpocratem.

Prudentiam hominis, aut ſtultitiam, ſermo arguit.

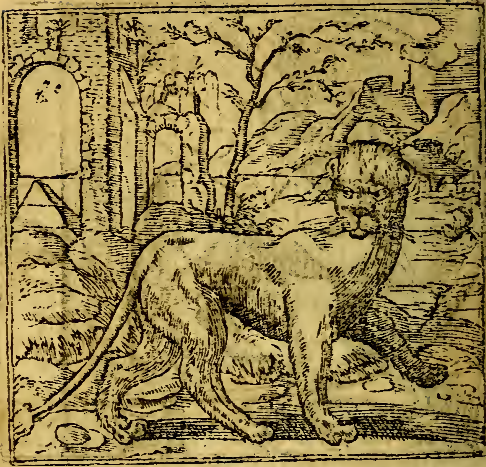
Non vulganda conſilia.

Limine, quod cæco, obſcura & caligine monſtrum
Gnoſiacis clauſit Dædalus in latebris,
Depictum Romana Phalanx in prælia geſtat,
Semiuiróque nitent ſigna ſuperba boue,
Nóſque monent, debere ducum ſecreta latere
Conſilia. autori cognita techna nocet.

Conſilia in rebus maximè bellicis ſunt occultanda.

Nec quæſtioni quidem cedendum.

Cecropia effictam quam cernis in arce leænam,
Harmodij (an neſcis hoſpes?) amica fuit.
Sic animum placuit monſtrare viraginis acrem
More feræ, nomen vel quia tale tulit.
Quòd fidibus contorta, ſuo non prodidit vllum
Indicio, elinguem reddidit Iphicrates.

Meretricis exemplo amatoribus etiam per tormenta fidæ,
Conſtantiæ pluſquam virilis oſtenditur imago.

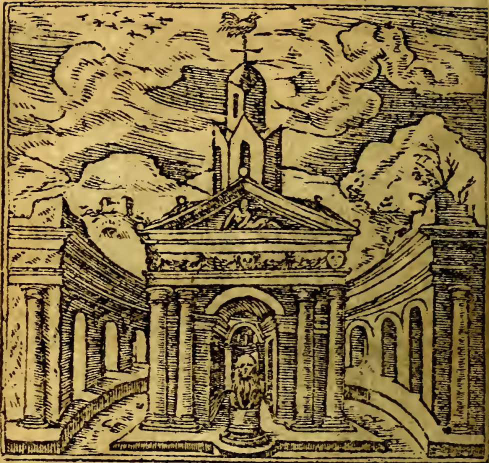
Conſilio & virtute Chymæram ſuperari, id eſt, fortiores & deceptores.

Bellerophon (vt fortis eques) ſuperare Chimæram
 Et Lycij potuit ſternere monſtra ſoli.
Sic tu Pegaſeis vectus petis æthera pennis:
 Conſilióque animi monſtra ſuperba domas.

Bellerophontis fabula, qui Chimæram inacceſſum montem ſuperauit: docet dextima conſilia viribus præſtare in iis conficiendis quæ difficillima videntur.

Vigilantia,& cuſtodia.

Inſtantis quòd ſigna canens det gallus eöi.
  Et reuocet famulas ad nóua penſa manus:
Turribus in ſacris effingitur,ærea mentem
  Ad ſuperos peluis quòd reuocet vigilem,
Eſt leo:ſed cuſtos oculis quia dormit apertis:
  Templorum idcirco ponitur ante fores.

Duobus iſtis Animalium Agalmatis ad templa ſtatutis, admonetur Eccleſiaſticus Paſtor, gregem ſibi commiſſum vigilantiſsimè cuſtodire.

Νῆφε καὶ μέμνασ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα τᾶν φρενῶν.

Sobriè viuendum:& non temerè credendum.

Ne credas, ne (Epicharmus ait) non ſobrius eſto,
Hi nerui, humanæ membráque mentis erunt:
Ecce oculata manus credens id quod videt. Ecce
Pulegium, antiquæ ſobrietatis olus,
Quo turbam oſtenſo ſedauerit Heraclitus,
Mulxerit & tumida ſeditione grauem.

Ebrietatis temulentia, & credulitatis temeritas, à ſapiente abſint. Oculus in vola manus, certitudo eſt rerum ſenſu perceptarum. Pulegium verò ſiti, & vinolentiæ contrarium

Πῆ παρέβην? Τί δ' ἔρεξας? Τί μοι δέον, οὐκ ἐτελέσθαι?

Italicæ Samius ſectæ celeberrimus autor
  Ipſe ſuum clauſit carmine dogma breui,
Quò prætergreſſus? quid agis? quid omittis agendum?
  Hanc rationem vrgens reddere quémque ſibi.
Quod didiciſſe gruum volitantum ex agmine fertur,
  Arreptum geſtant quæ pedibus lapidem,
Ne ceſſent, neu tranſuerſas mala flamina raptent,
  Qua ratione hominum vita regenda fuit.

Omne vitium eſt aut in admiſſo malo (quod NIMIVM ſt) aut omiſſo bono (quod NON) aut officio nō ſatis præſtito quod PARVM agere) Quorum exemplum Grues oſten-unt, quæ in volatu lapides viribus æquales, & iuſto pondere bratos geſtant. Vt ne nihil tollant, ne nimium ſe efferant: ne arum ſint ad ventorum vim ſaburratæ. Atque horum trium tionem, quotidie ſapiens à ſeipſo exigit.

Prudentes. Problema.

Iane bifrons, qui iam tranſacta, futuráque calles,
Quíque retro ſannas (ſicut & ante) vides.
Tot te cur oculis, tot fingunt vultibus? an quòd
Circunſpectum hominem forma fuiſſe docet?

Sapientia ſedem habet in capite. Proindè biceps Ianus ſ
pientem ſignat: cui eſt præteritorum memoria, & futuroru
prouidentia.

Prudens, magis quàm loquax.

ꝺctua Cecropiis inſignia præſtat Athenis,
Inter aues ſani Noctua conſilij.
miſeræ meritò obſequiis ſacrata Mineruæ eſt,
Garrula quò cornix ceſſerat antè loco.

Noctua tacitæ Prudentiæ nota erat Athenis ſapientiæ ſtu- nobilibus. Nam vt noctua parum admodum vocalis eſt: at enebris oculatiſsima: Sic & prudens verborum vir eſt pau- um, & in obſcuris perſpicax.

Maturandum.

Maturare iubent properè, & cunctarier omnes,
Ne nimiùm præceps, neu mora longa nimis.
Hoc tibi declaret connexum Echeneide telum,
Hæc tarda eſt, volitant ſpicula miſſa manu.

In omni actu neceſſaria eſt maturitas, virtus inter nimia[m] celeritatem, ac tarditatem media, quæ Echeneide concha, na[u]es remorante, & volucri iaculo, figurantur.

In deprehenſum.

ludum quacunque fugis te perſequor: at nunc
Caſsibus in noſtris denique captus ades.
plius haud poteris vires eludere noſtras,
iculno anguillam ſtrinximus in folio.

labens fallacis fides, vi adſtringenda eſt: quemadmodum
ni folij aſperitate, lubrica anguilla retinetur.

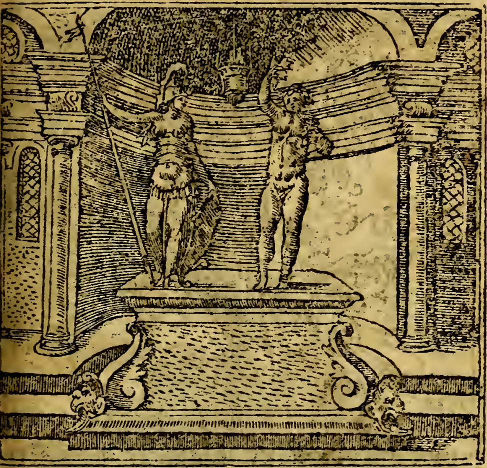
Cuſtodiendas virgines.

Vera hæc effigies innuptæ eſt Palladis: eius
Hic Draco, qui dominæ conſtitit ante pedes.
Cur diuæ comes hoc animal? cuſtodia rerum
Huic data: ſic lucos, ſacráque templa colit.
Innuptas opus eſt cura aſſeruare puellas
Peruigili, laqueos vndique tendit amor.

Pallas virgo, puellas virgines, Draco vigil earum cuſtodia[m] ſignificat.

Vino prudentiam augeri.

Hæc Bacchus pater, & Pallas communiter ambo
 Templa tenent, ſoboles vtraque vera Iouis:
Hæc caput, ille femur ſoluit: huic vſus oliui
 Debitus, inuenit primus at ille merum.
Iunguntur meritò: quòd ſi qui abſtemius odit
 Vina: Deæ nullum ſentiet auxilium.

Minerua doctorum ingeniorum preſes, Bacchus vini, vtriuſque largitor Deus. Bonum autem vinum acuit ingenium. ſi moderatè ſumatur.

Prudentes vino abſtinent.

Quid me vexatis rami? ſum Palladis arbor:
Auferte hinc botros, virgo fugit Bromium.

Sapientes, præſertim fœminæ, à vino temperent.

In ſtatuam Bacchi.
DIALOGISMVS.

cche pater, quis te mortali lumine nouit?
Et docta effinxit quis tua membra manu?
axiteles, qui me rapientem Gnoſida vidit:
Atque illo pinxit tempore qualis eram.
r iuuenis, teneráque etiam lanugine vernat
Barba, queas Pylium cùm ſuperare ſenem?
uneribus quandoque meis ſi parcere diſces
Iunior, & forti pectore ſemper eris.
mpana non manibus, capiti non cornua deſunt:
Quos (niſi dementeis) talia ſigna decent?

Hæc doceo, noſtro quod abuſus munere ſumit
  Cornua:& inſanus mollia ſiſtra quatit,
Quid vult ille color membris penè igneus? (omen
  Abſit) an humanis vreris ipſe focis?
Cùm Semeles de ventre parens me fulmine traxit
  Igniuomo:infectum puluere merſit aquis.
Hinc ſapit hic,liquidis qui nos bene diluit vndis:
  Qui non ardenti torret ab igne iecur.
Sed nunc me doceas quî vis miſcerier? & qua
  Te ſanus tutum prendere lege queat?
Quadrantem addat aquæ,calicem ſumpſiſſe falerni
  Qui cupit, hoc ſumi pocula more iuuat.
Stes intra heminas:nam qui procedere tendit
  Vltrà:alacer,ſed mox ebrius inde furit.
Res dura hæc nimiùm,ſunt pendula guttura,dulce
  Tu fluis.Heu facilè commoda nulla cadunt.

Temulentia ſenium accelerat, ſenſus hebetat, inteſtina adu-rit. Quare vino exigua menſura parcendum,& iddem aqua di-luendum.

Gramen.

ramineam Fabio patres tribuêre corollam,
Fregerat vt Pœnos Hannibalémque mora.
)cculit inflexo nidum ſibi gramine alauda,
Vulgò aiunt, pullos ſic fouet illa ſuos.
aturno Martíque ſacrum, quo Glaucus adeſo
Polybides, factus creditur eſſe Deus.
is meritò arguitur modis tutela ſalúſque,
Herbáque tot vires hæc digitalis habet.

IVSTITIA.

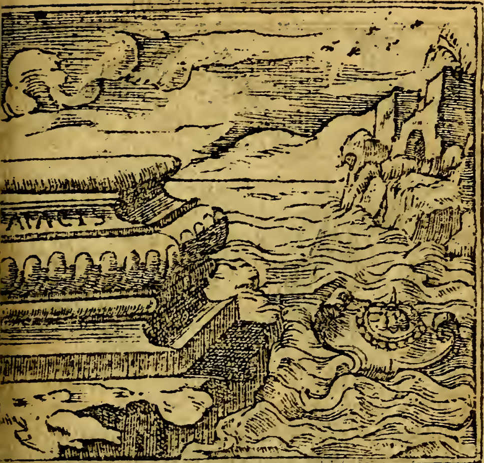
Nec verbo,nec facto quenquam lædendum.

Aſſequitur,Nemeſíſque virûm veſtigia ſeruat,
Continet & cubitum,duráque frena manu.
Nè malè quid facias,néve improba verba loquaris:
Et iubet in cunctis rebus adeſſe modum.

Nemeſis Dea eſt malè actorum, aut improbè dictorum vindex, cuius formido manum à maleficio, linguam à maledicto cohibet.

Tandem, tandem Iuſtitia obtinet.

eacidæ Hectoreo perfuſum ſanguine ſcutum,
Quod Græcorum Ithaco concio iniqua dedit:
uſtior arripuit Neptunus in æquora iactum
Naufragio, vt dominum poſſet adire ſuum.
ittoreo Aiacis tumulo nanque intulit vnda,
Quæ boat, & tali voce ſepulchra ferit:
icisti Thelamoniade, tu dignior armis,
Affectus fas eſt cedere iuſtitiæ.

Ex hiſtoria armorũ Achillis iniuſto Græcorũ areſto adiudi-
atorum Vlyſsi, contra Aiacẽ, (qui iudicii indignitate ſeipſum
terfecit) & naufragi Clypei ad ſepulchrũ eius appulſi euentu,
telligẽdum eſt, Iuſtitiam tandem omnes hominum calũnias,
niquóſque fauores ſuperare.

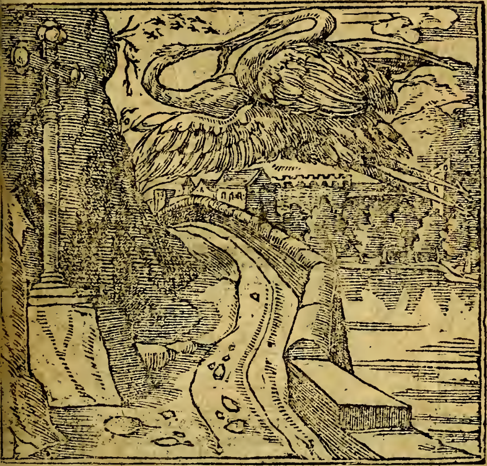
Etiam ferociſsimos domari.

Romanum poſtquàm eloquium, Cicerone perempto,
Perdiderat patriæ peſtis acerba ſuæ:
Inſcendit currus victor, iunxítque leones,
Compulit & durum colla ſubire iugum,
Magnanimos ceſsiſſe ſuis Antonius armis,
Ambage hac cupiens ſignificare duces.

Nulla tanta eſt feritas, quæ non aut arte cicurari, aut vi domari poſsit, tam in belluis, quàm in hominibus.

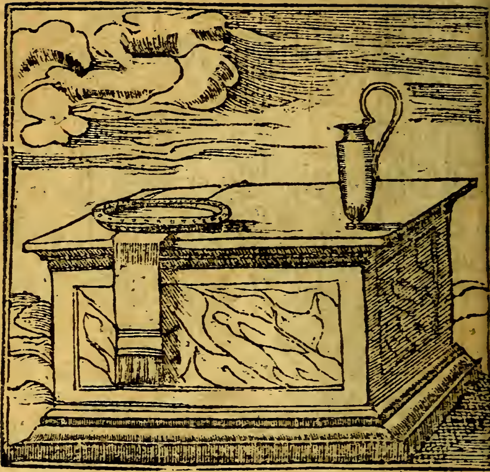
Gratiam referendam.

Aërio inſignis pietate Ciconia nido,
  Inueſtes pullos pignora grata fouet.
Taliáque expectat ſibi munera mutua reddi
  Auxilio hoc quoties mater egebit anus.
Nec pia ſpem ſoboles fallit, ſed feſſa parentum
  Corpora fert humeris, præſtat & ore cibos.

Volucrum exemplo docentur homines ἀντιπελαργεῖν quod eſt acceptam à parentibus educationem, iiſdem referre ſenio defectis.

Abſtinentia.

Marmoreæ in tumulis vna ſtat parte columnæ
  Vrceus, ex alia cernere malluuium eſt.
Ius hæc forma monet dictum ſine ſordibus eſſe,
  Defunctum puras atque habuiſſe manus.

Iudex iuſtus à muneribus capiendis abſtinet.

Bonis à diuitibus nihil timendum.

Iunctus contiguo Marius mihi pariete, nec non
  Subbardus, noſtri nomina nota fori,
Aedificant bene nummati, ſatagúntque vel vltrò
  Obſtruere heu noſtris vndique luminibus.
Me miſerum, geminæ quem tanquam Phinea raptant
  Harpyiæ, vt propriis ſedibus eiiciant.
Integritas noſtra, atque animus quæſitor honeſti,
  His niſi ſint Zetes, his niſi ſint Calaïs.

Fabula Phinei, & Harpyiarum Regiam eius infeſtantium (quas Calais & Zetes volucres pueri fugarint) indicat plerôſque viros bonos poſſeſsionibus ſuis extrudi, per opulentos vicinos, niſi bono animo, ac virtute vindicentur.

FORTITVDO.

Signa Fortium.

DIALOGISMVS.

Quæ te cauſa mouet volucris Saturnia, magni
  Vt tumulo inſideas ardua Ariſtomenis?
Hoc moneo. Quantum inter aues ego robore præſto,
  Tantùm Semideos inter Ariſtomenes.
Inſideant timidæ timidorum buſta columbæ,
  Nos aquilæ intrepidis ſigna benigna damus.

Confictum eſt hoc Emblema in gratiam Caroli Imper. qui Aquilam in ſcuto geſtat, ipſum comparãs fortiſsimo & inuicto Duci Ariſtomeni Meſſenio.

Ἀνέχου καὶ ἀπέχου.

Et toleranda homini triſtis fortuna ferendo eſt.
  Et nimiùm felix ſæpe timenda fuit.
Suſtine (Epictetus dicebat) & abſtine. oportet
  Multa pati, illicitis abſque tenêre manus.
Sic ducis imperium vinctus fert poplite taurus
  In dextro: ſic ſe continet à grauidis.

Taurus validus, & ad venerem potens, homini tamen longè infirmiori ſub ſeruiens, & à boue grauida abſtinens, Patientiæ, & continentiæ præbet exemplum.

In adulari neſcientem.

Scire cupis dominos toties cur Theſſalis ora
  Mutet, & vt varios quærat habere duces?
Neſcit adulari, cuiquámve obtrudere palpum,
  Regia quem morem principis omnis habet.
Sed veluti ingenuus ſonipes, dorſo excutit omnem,
  Qui moderari ipſum neſciat Hippocomon.
Nec ſæuire tamen domino fas. vltio ſola eſt,
  Dura ferum vt iubeat ferre lupata magis.

Popularis Rebellio ob iniquiorem Magiſtratus adminiſtrationem concitatur.

Obdurandum aduerſus vrgentia.

ititur in pondus palma,& conſurgit in arcum,
 Quò magis & premitur, hôc mage tollit onus.
ert & odoratas bellaria dulcia glandes,
 Queis menſas inter primus habetur honos.
uer,& reptans ramis has collige,mentis
 Qui conſtantis erit,præmia digna feret.

Quibuſcunque aduerſis obuenientibus,bene cœpta non ſunt
nittenda,quin conſtanter peragenda,ad felicis euẽtus finem.

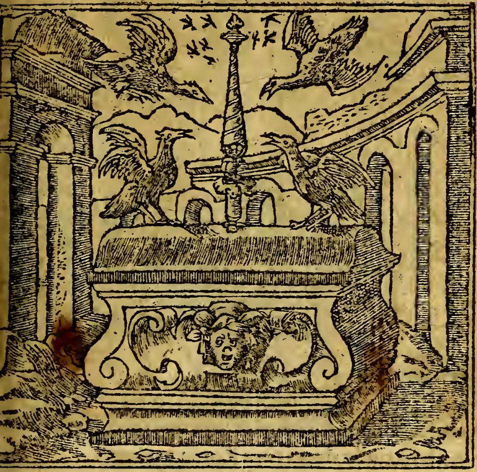
Omnia mea mecum porto.

Hunnus inops Scythicíque miſerrimus accola ponti,
Vſtus perpetuo liuida membra gelu.
Qui Cereris non nouit opes, nec dona Lyæi,
Et pretioſa tamen ſtragula ſemper habet:
Nam murinæ illum perſtringunt vndique pelles,
Lumina ſola patent, cætera opertus agit.
Sic furem haud metuit, ſic ventos temnit & imbres,
Tutus apúdque viros, tutus apúdque deos.

CONCORDIA.

Concordiæ Symbolum.

Cornicum mira inter ſe concordia vitæ eſt,
  Mutua ſtátque illis intemerata fides.
Hinc volucres hæc ſceptra gerunt, quòd ſcilicet omnes
  Conſenſu populi ſtántque, cadúntque duces:
Quem ſi de medio tollas, diſcordia præceps
  Aduolat, & ſecum regia fata trahit.

Hoc illud eſt quod Saluſtianus Micipſa dixit, Concordia res paruæ creſcunt: diſcordia magnæ dilabuntur.

Concordia.

In bellum ciuile duces cùm Roma pararet.
Viribus & caderet Martia terra ſuis:
Mos fuit in partes turmis coëuntibus, eaſdem
Coniunctas dextras mutua dona dare.
Fœderis hæc ſpecies, id habet concordia ſignum,
Vt quos iungit amor, iungat & ipſa manus.

Ciuilis fidei commune ſignum eſt, Dextram iungere dextræ.

Concordia inſuperabilis.

rgeminos inter fuerat concordia fratres.
Tanta ſimul pietas mutua,& vnus amor:
ıicti humanis vt viribus ampla tenerent
Regna, vno dicti nomine Geryonis.

Concordia inuictos facit vniuerſos: qui ſinguli debiles
ent.

Vnum nihil,duos plurimùm poſſe.

Laërtæ genitum,genitum quoque Tydeos vnà,
Hac cera expreſsit Zenalis apta manus.
Viribus hic præſtat,hic pollet acumine mentis,
Nec tamen alterius non eget alter ope.
Cùm duo coniuncti veniunt,victoria certa eſt,
Solùm mens hominem,dextráve deſtituit.

Maximis rebus gerendis,robur corporis, prudētia animi indiget:itidem & prudens animus, corporis viribus,& dexteritate opus habet.

Firmiſsima conuelli non poſſe.

Oceanus quamuis fluctus pater excitet omnes:
Danubiúmque omnem barbare Turca bibas.
Non tamen irrumpes perfracto limite: Cæſar
Dum Charlus populis bellica ſigna dabit.
Sic ſacræ quercus firmis radicibus aſtant,
Sicca licet venti concutiant folia.

Hoc Emblema applaudit Carolo V. Imp. qui Turcas Vienna Auſtraſiæ arcuit.

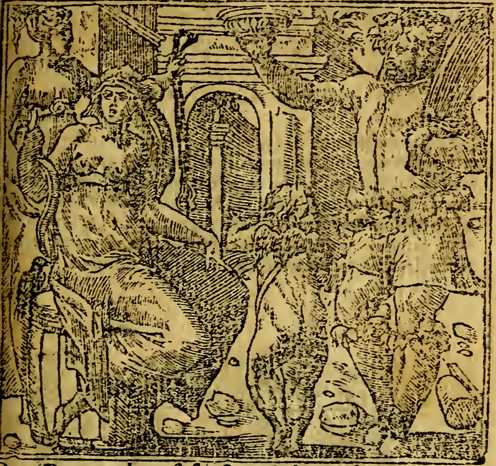
Spes proxima.

Innumeris agitur reſpublica noſtra procellis,
  Et ſpes venturæ ſola ſalutis adeſt:
Non ſecus ac nauis medio circum æquore, venti
  Quam rapiunt, ſalſis iámque fatiſcit aquis.
Quòd ſi Helenæ adueniant lucentia ſydera fratres:
  Amiſſos animos ſpes bona reſtituit.

Methaphora à naui tempeſtatibus acta, ad Rempub. cõiurationibus vexatam: itémque à Dioſcurorum luminibus ſalutiferis, ad ciuitatum defenſores, aut boni Principis, vel Gubetnatoris aduectum. Qui Caſtoris & Pollucis ignes in tempeſtate gemini apparentes, proximam ſalutem nautis pollicentur.

In ſimulacrum ſpei.
DIALOGISMVS.

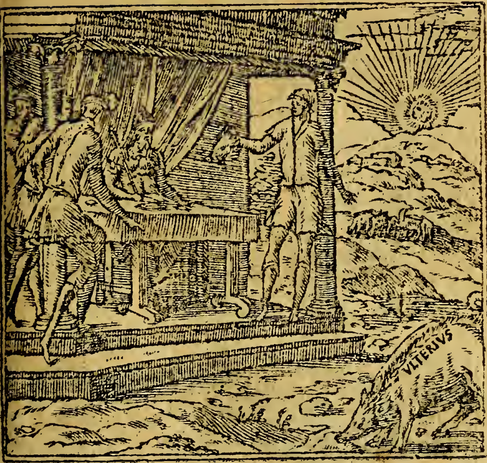
Quæ Dea tam læto ſuſpectans ſydera vultu?
Cuius peniculis reddita imago fuit?
Elpidij fecere manus: ego nominor illa,
Quæ miſeris promptam ſpes bona præſtat opem.
Cur viridis tibi palla? Quòd omnia me duce vernent.
Quid manibus mortis tela refracta geris?
Quod viuos ſperare decet, præcido ſepultis:
Cur in dolioli tegmine pigra ſedes?
Sola domi manſi volitantibus vndique noxis,
Aſcræi vt docuit muſa verenda ſenis.

Quæ tibi adeſt volucris? Cornix fidiſsimus oſcen,
Eſt bene cùm nequeat dicere: dicit, Erit.
Qui comites? Bonus euentus, præcépſque Cupido,
Qui præeunt? vigilum ſomnia vana vocant.
Quæ tibi iuncta aſtat? Scelerum Rhamnuſia vindex,
Scilicet vt ſperes nil niſi quod liceat.

Spei deſcriptio, quæ lætum hominem reddit, aduſque mo
tem comitatur, nec etiam morte relinquit, quæ vnũ eſt cal
mitoſis ſolatium, nihil nón expectat, meliúſque ſemper in cr
ſtinum & ad votum ſibi ſomnia fingit. In ſumma iucundiſsin
eſt, & optima comes, niſi cùm arrogantior eſt, & immodeſt
Spes namque ambitioſas & immoderatas vlciſcitur vinde
Nemeſis contraria temerè, aut nimium ſperantibus.

In dies meliora.

Roſtra nouo mihi ſetigeri ſuis obtulit anno,
Hæcque cliens ventri xenia (dixit) habe.
Progreditur ſemper, nec retro reſpicit vnquam
Gramina cùm pando proruit ore vorax.
Cura viris eadem eſt, ne ſpes ſublapſa retrorſum
Cedat; & vt melius ſit, quod & vlterius.

Ruſtica comparatio porci in paſtu progredietis ad Carolum V. Imperatorem, eiúſque ſymbolon VLTERIVS, quo oſtenditur ſemper in melius procedendum.

Illicitum non ſperandum.

Spes ſimul,& Nemeſis noſtris altaribus adſunt,
Scilicet vt ſperes non niſi quod liceat.

Vltio vanas temerariorum ſpes præſumptas proſequitur.

PVDICITIA.

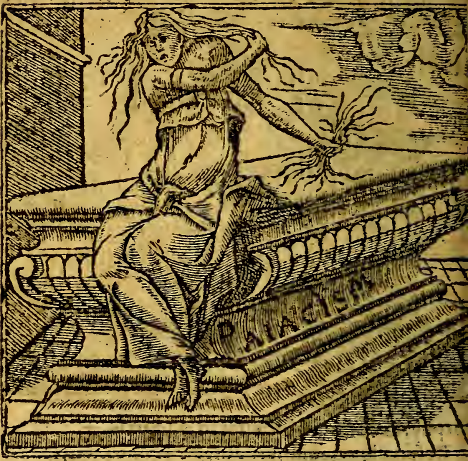

Porphyrio domini ſi incæſtet in ædibus vxor,
Deſpondétque animum, præque dolore perit.
Abdita in arcanis naturæ eſt cauſa, ſit index
Syncceræ hæc volucris certa pudicitiæ.

VITIA.

PERFIDIA.

In victoriam dolo partam.

Aiacis tumulum lachrymis ego perluo virtus,
  Heu miſera albentes dilacerata comas.
Scilicet hoc reſtabat adhuc, vt iudice Græco
  Vincerer: & cauſa ſtet potiore dolus.

A falſis iudicibus peruertitur ius, lachrymantibus fruſ bonis viris.

In fraudulentos.

rua lacerta,atris ſtellatus corpora guttis
Stellio,qui latebras & caua buſta colit,
uidiæ prauiq́ue doli fert ſymbola pictus.
Heu nimium nuribus cognita zelotypis.
am turpi obtegitur faciem lentigine quiſquis,
Sit quibus im merſus Stellio,vina bibat.
nc vindicta frequens decepta pellice vino,
Quam formæ amiſſo flore relinquit amans.

Natura noxiis animalibus certas indidit notas malignitatis
lices : vt ſtellioni nigricantes maculas, ſtellatim cuti aſper,
,quæ in eorum facie pullulant,qui vinum ſtellione ſuffocato
ctum biberint. Atque hoc dolo zelotypæ mulieres Italæ
pinationis ſpecie formoſarum facies ſuſpectarũ deturpant.

Dolus in ſuos.

Altilis allectator anas, & cærula pennis
 Adſueta ad dominos ire redire ſuos.
Congeneres cernens volitare per aëra turmas,
 Garrit: in illarum ſe recipítque gregem,
Prætenſa incautas donec ſub retia ducat.
 Obſtrepitant captæ, conſcia at ipſa ſilet.
Perfida cognato ſe ſanguine polluit ales,
 Officioſa aliis, exitioſa ſuis.

Anatum domeſticarum, ſylueſtres in laqueos illectantiu
Similitudo, cum Ganelonibus ſuæ gentis proditoribus.

Maledicentia.

hilochi tumulo inſculptas de marmore veſpas
ſſe ferunt, linguæ certa ſigilla malæ.

mbographus Archilochus Græcus Poëta, maledicentiſ-
s repræſentat quemlibet vel verbo, vel ſcripto petulan-
, cætera inutilem: cuiuſmodi ſunt veſpæ, quæ magno cum
mure acriter pungunt. Cæterùm neque mel, neque ce-
fingunt.

In receptatores ſicariorum.

Latronum furúmque manus tibi ſæua per vrbem
It comes:& diris cincta cohors gladiis.
Atque ita te mentis generoſum prodige cenſes,
Quòd tua complures allicit olla malos.
En nouus Actæon, qui poſtquàm cornua ſumpſit,
In prædam canibus ſe dedit ipſe ſuis.

Fingitur Actæon à propriis canibus diſcerptus. Sic & falſ
nobilitatis affectatores, adulantum, & audaculorū maceroph
rōn turba ſtipati ſenſum hominis perdunt, & ſuperbiæ cornua
attollentes, nō Cerui, ſed Serui tandem fiunt ſuo ſatellitio. c
& ſe, & ſuas ſubſtātias comedēdas, & diripiēdas ſuggeſſerun

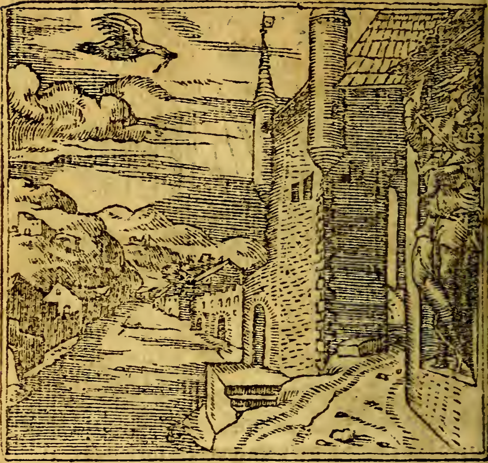
In adulatores.

mper hiat, ſemper tenuem qua veſcitur auram,
Reciprocat Chamæleon,
mutat faciem, varios ſumítque colores,
Præter rubrum, vel candidum.
& Adulator populari veſcitur aura,
Hiánſque cuncta deuorat.
ſolùm mores imitatur principis atros,
Albi, & pudici neſcius.

Chamæleon, animalculũ ſolo aëre viuẽs, & cutis colorem ad
odcunque ſubiectũ ſubinde mutans, excepto rubro, & albo:
dulatorẽ ſignat, qui ſe ad Domini cuiuſlibet naturã effingit,
æter tamẽ puram ſimplicitatem, caſtúmque pudorẽ, quarum
uidem virtutum, hæc rubore, illa candore tincta eſt.

Ei qui ſemel ſua prodegerit, aliena credi non oportere.

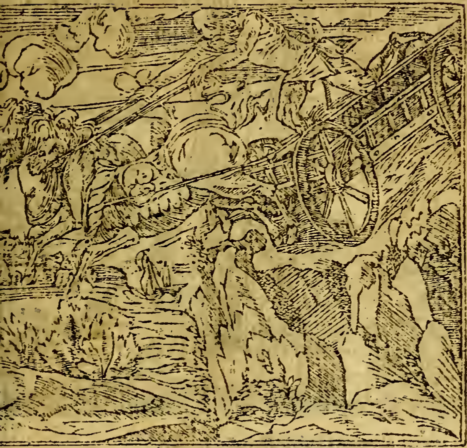

Colchidos in gremio nidum quid congeris? eheu
Neſcia cur pullos tam malè credis auis?
Dira parens Medæa ſuos ſæuiſsima natos
Perdidit, & ſperas parcat vt illa tuis?

Qui malè rem priuatam adminiſtrarit, ei ne publica gubernanda credatur. Exemplo Hirundinis nidificantis in ſinu Medææ, quæ cùm ſuos liberos occiderit: temerè illi ſuos pullos dat cuſtodiendos Hirundo.

STVLTITIA.

Temeritas.

præceps rapitur, fruſtra quoque tendit habenas
Auriga: effreni quem vehit oris equus.
iud facilè huic credas, ratio quem nulla gubernat,
Et temerè proprio ducitur arbitrio.

Furor, & rabies.

Ora gerit clypeus rabioſi picta leonis,
Et ſcriptum in ſummo margine carmen habet:
Hic hominum eſt terror, cuius poſſeſſor Atrida
Talia magnanimus ſigna Agamemno tulit.

Militum immanitatem Sanguinariorum teſtantur vel ipſa ſcuta, ſæuiſsimarum belluarum imaginibus, crudeliúmque Sẽtentiarum titulis figurata.

In temerarios.

ſpicis Aurigam currus Phaëtonta paterni
Igniuomos auſum flectere Solis equos:
laxima qui poſtquàm terris incendia ſparſit:
Eſt temerè inſeſſo lapſus ab axe miſer.
ic plerique rotis fortunæ ad ſydera Reges
Euecti, ambitio quos iuuenilis agit:
oſt magnam humani generis cladémque, ſuámque,
Cunctorum pœnas deníque dant ſcelerum.

Non fidendum iis, qui impetu volũtatis, non ratione ferũtur.
emerarii Principes, & ſe & ſuos euertũt perdũtque funditus,
denique temeritatis ſuæ dant pœnas.

In eos qui ſupra vires quicquam audent.

Dum dormit, dulci recreat dum corpora ſomno
Sub picea, & clauam cæteráque arma tenet,
Alciden Pygmæa manus proſternere letho
Poſſe putat, vires non bene docta ſuas.
Excitus ipſe, velut pulices, ſic proterit hoſtem,
Et ſæui implicitum pelle leonis agit.

Cum fortiori non eſt congrediendum.

Impoſsibile.

Abluis Aethiopem quid fruſtra? ah deſine, noctis
Illuſtrare nigræ nemo poteſt tenebras.

Vitia Naturæ ſiue animi, ſiue corporis: tolli non poſſunt.

Cuculi.

Ruricolas, agreſte genus, plerique cuculos
Cur vocitent, quænam prodita cauſa fuit?
Vere nouo cantat Coccix, quo tempore vites
Qui non abſoluit, iure notatur iners.
Fert oua in nidos alienos, qualiter ille
Cui thalamum prodit vxor adulterio.

Cuculi (vt vulgus putat) non ij ſunt, quorum vxores ſunt in pudicæ: At contrà qui alienis vxoribus, & thalamis incubant. Vocabulo nimirum ab auis natura ſumpto, qui in Curucæ nid ſua oua ponit, ab alia aui fouenda.

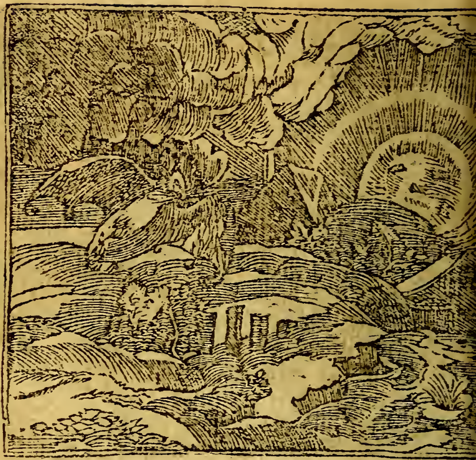
Veſpertilio.

Aſſumpſiſſe ſuum volucri ex Meneide nomen,
Socraticum autores Chœrophoonta ferunt.
Fuſca viro facies,& ſtridens vocula,tali
Hunc hominem potuit commaculare nota.

E 5

Aliud.

Veſpere quæ tantùm volitat, quæ lumine luſca eſt,
Quæ cùm alas geſtet, cætera muris habet,
Ad res diuerſas trahitur, mala nomina primùm
Signat: quæ latitant, iudiciúmque timent.
Inde & philoſophos, qui dum cœleſtia quærunt,
Caligant oculis, falſáque ſola vident.
Tandem & verſutos, cùm clàm ſectentur vtrunque,
Acquirunt neutra qui ſibi parte fidem.

Ira.

lcæam veteres caudam dixere Leonis,
Qua ſtimulante iras concipit ille graues.
Lutea cùm ſurgit bilis, crudeſcit & atro
Felle dolor, furias, excitat indomitas.

Ira rationem deturbat, atque ita hominem mutat in furioſam beſtiam, quæ ſibi ipſi nocet.

In eum, qui ſibi ipſi damnum apparat.

Capra lupum non ſponte meo nunc vbere lacto,
Quòd malè paſtoris prouida cura iubet.
Creuerit ille ſimul, mea me poſt vbera paſcet.
Improbitas nullo flectitur obſequio.

Plerique eos, à quibus perdentur, alunt.

Fatuitas.

raris noſtro quòd carmine diceris Otus,
Sit vetus à proauis cùm tibi nomen Otho.
rita eſt, ſimiles, & habet ceu noctua plumas,
Saltantémque auceps mancipat aptus auem.
nc fatuos, captu & faciles, nos dicimus otos,
Hoc tibi conueniens tu quoque nomen habe.

 moribus, animalium quorundam naturam referētibus in-
 fuere nonnullis nomina, vt Aſiniis, Porciis, Verribus, Aqui
Vulturiis, Galbis, Sic & Othonibus ab Otide aue, ſtolida, tar
imi volatus, & facillimi captus. (Nam vt habet verſiculus)
nueniunt rebus nomina ſæpe ſuis.

Obliuio paupertatis parens.

Cùm lupus eſúriens mandit ceruarius eſcam,
Præque fame captum deuorat hinnuleum,
Reſpiciat ſi fortè aliò, vel lumina vertat,
Præſentem oblitus quem tenet vngue cibum,
Quæritat incertam (tanta eſt obliuio) prædam.
Qui ſua neglexit, ſtultè aliena petit.

SVPERBIA.

Superbia.

ſtatuæ ſtatua,& ductum de marmore marmor,
'e conferre deis auſa procax Niobe.
vitium muliebre ſuperbia,& arguit oris
)uritiem,ac ſenſus,qualis ineſt lapidi.

hebarum Regina Niobe ob peruicacem ſuperbiam mutata
ıram è ſaxo ſtatuam : ſub figmento tegit potentum mulie-
ſuperbiam, Tyrannidem, duritiem inflexã & rigiditatem
lacabilem καὶ τὴν ἀναίσθησιν, qualis eſt in rigenti ſaxo.

Impudentia.

Pube tenus mulier, ſuccincta latrantibus infra
Monſtrorum catulis, Scylla biformis erat.
Monſtra putantur auarities, audacia, raptus.
At Scylla eſt nullus cui ſit in ore pudor.

Scylla monſtro, aut rupe in mari, ſupra ore virgineo, infra
ninis baubantum capitibus notatur externa viri, vel fœmi
forma decora, quæ intus tribus eſt caninis rabida vitiis, Ini
dia, Rapina, & improba audacia, atque impudenti.

Φιλαυτία.

uòd nimiùm tua forma tibi Narciſſe placebat,
In florem,& noti eſt verſa ſtuporis olus.
genij eſt marcor,cladéſque Philautia,doctos
Quæ peſſum plures dátque dedítque viros:
ui veterũ abiecta methodo, noua dogmata quærunt,
Nilque ſuas præter tradere phantaſias.

Φιλαυτια efficit, vt ſuiipſius admirator, melioribus alio-
m operibus relictis, ſua tantùm amet, & probet, ídque non
ne ſuo magno malo,qui florem ſine fructu protulit.

F

Garrulitas.

Quid matutinos Progne mihi garrula ſomnos
  Rumpis?& obſtrepera Daulias ore canis?
Dignus Epops Tereus,qui maluit enſe putare,
  Quàm linguam immodicam ſtirpitùs eruere.

Vt Progne ſtupratore Tereo linguæ plectro truncata, i garrulam hirundinem verſa fingitur: ſic qui fari minus ben norunt, aut poſſunt: id magis malè affectant, & ſunt ferè lo quaciores, cæteríſque obſtrepentes.

INVIDIA.

Squallida vipereas manducans fœmina carnes,
Cuíque dolent oculi, quæque ſuum cor edit.
Quam macies, & pallor habent, ſpinoſaque geſtat
Tela manu. Talis pingitur inuidia.

Inuidus ſuis paſcitur virulentis cogitationibus, alterius bonum ægrè videt, ſeipſum conſumit, & lingua pungit maledictis aculeata.

LVXVRIA.

Luxuria.

Eruca capipres redimitus tempora Faunus
Immodicæ Veneris ſymbola certa refert.
Eſt eruca ſalax, indéxque libidinis hircus,
Et Satyri nymphas ſemper amare ſolent.

Hæc libidinis imago ſumpta eſt ab erucæ herbæ (quæ Ve-nerem ciet) & ſalacis hirci natura: Innuens libidinem in affect-ardere, in actu fœtere.

Luxurioſorum opes.

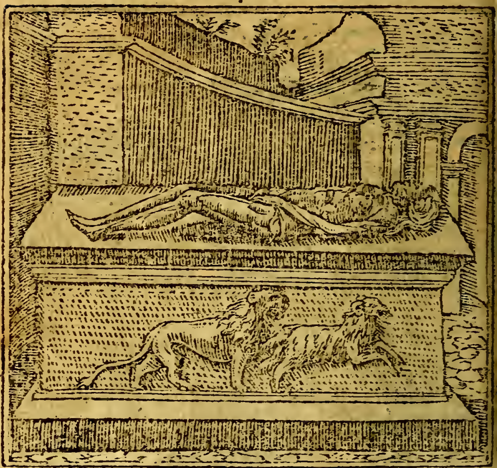

Rupibus aëreis ſummíque crepidine ſaxi,
Immites fructus ficus acerba parit,
Quos corui comedunt,quos deuorat improba cornix,
Qui nihil humanæ commoditatis habent.
Sic fatuorum opibus paraſiti,& ſcorta fruuntur:
Et nulla iuſtos vtilitate iuuant.

Stultorum diuitum opibus fruuntur tantùm improbi, lenones,meretrices,& adulatores.

Tumulus meretricis.

Ἀναλογιστικῶς.

Quis tumulus? Cuia vrna? Ephyrææ eſt Laidos: ah non
 Erubuit tantum perdere Parca decus?
Nulla fuit tum forma, illam iam carpſerat ætas,
 Iam ſpeculum Veneri cauta dicarat anus.
Quid ſcalptus ſibi vult aries, quem parte leæna
 Vnguibus apprehenſum poſteriore tenet?
Non aliter captos quòd & ipſa teneret amantes,
 Vir gregis eſt aries, clune tenetur amans.

Nobiliſsimũ ſcortũ Lais Corinthia, hoc ſimulacrũ ſuo tumulo ſtatui voluit. Meretriciã rapinã leæna, amatorũ ſtoliditatẽ ariete pecude deglubili, & libidinem poſticis membris deſignans.

In amatores meretricum.

illoſæ indutus piſcator tegmina capræ,
 Addidit vt capiti cornua bina ſuo,
allit amatorem ſtans ſummo in littore Sargum,
 In laqueos ſimiles quem gregis ardor agit.
apra refert ſcortum; ſimilis fit Sargus amanti,
 Qui miſer obſcœno captus amore perit.

Hic ridetur iuuenilis amaſiorum facilitas, qui in quoduis
mæ obiectum, vel capræ etiam laruatæ ſpectrum exarde-
int.

Cauendum à meretricibus.

Sole ſatæ Circes tam magna potentia fertur,
Verterit vt multos in noua monſtra viros.
Teſtis equûm domitor Picus,tum Scylla biformis,
Atque Ithaci poſtquàm vina bibere ſues.
Indicat illuſtri meretricem nomine Circe,
Et rationem animi perdere,quiſquis amat.

A meretricibus efferantur homines,mutantúrque in bellu
dum ſcilicet fiunt libidinoſi vt hirci,guloſi vt ſues,inuidi & r
xoſi vt canes,inertes vt aſini.

Amuletum Veneris.

nguina dente fero ſuffoſſum Cypris Adonin
Lactucæ foliis condidit exanimem,
Hinc genitali aruo tantum lactuca reſiſtit,
Quantum eruca ſalax vix ſtimulare poteſt.

Eruca Venerem inflammat,lactuca extinguit:per quas cer-
e herbas contrariæ facultatis,id intelligitur quod temperata
victus ratio, libidinis ardorem reſtinguit: quem luxuries &
ſotia incendit & alit.

Inuiolabiles telo Cupidinis.

Ne dirus te vincat amor, neu fœmina mentem
Diripiat magicis artibus vlla tuam:
Bacchica auis præſto tibi motacilla paretur,
Quam quadriradiam circuli in orbe loces:
Ore crucem & cauda, & geminis vt complicet alis,
Tale amuletum carminis omnis erit.
Dicitur hoc Veneris ſigno Pegaſæus Iaſon
Phaſiacis lædi non potuiſſe dolis.

Bacchi auis Motacilla eſt, à motu caudæ ſic appellata. Libidinoſum ſcilicet ceuẽtis, aut criſsãtis motũ notãs, quæ, vt in imagine eſt, intra ſphærã in figurã crucis exporrecta ſubindicat, crucifigendas eſſe, vt Paulus ait, concupiſcentias in hoc orbe.

Laſciuia.

PROBLEMA.

icias,& mollicien mus creditur albus
.rguere,at ratio non ſat aperta mihi eſt.
quòd ei natura ſalax,& multa libido eſt?
)rnat Romanas an quia pelle nurus?
naticum murem vocitant plerique Zibellum,
t celebris ſuaui eſt vnguine muſcus Arabs.
ure Araneo, Aeluro Zibellino,& muſco Arabico,calidiſ-
s videlicet beſtiolis,ac odorantibus, nobilium fœminarum
tur mollicies,in cultu corporis pretioſis talium animalcu-
m pellibus delicatis fouendo,& ornando.& ſuffitu odora-
dolendo.

DESIDIA.

Deſidia.

Deſidet in medio Eſſæus,ſpeculator ad aſtra,
Subtus & accenſam contegit igne facem.
Segnities ſpecie recti,velata cuculo,
Non ſe,non alios vtilitate iuuat.

Religionis falſa ſpecies, & vitæ contemplatiuæ prætext
prætenditur inerti otio,quod virtutum lumen extinguit:&
tiis alimenta miniſtrat.

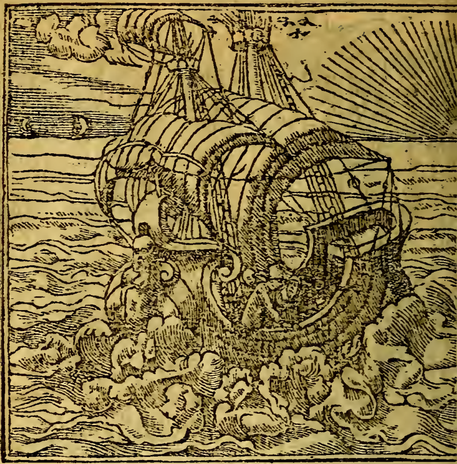
Deſidiam abiiciendam.

ıſquis iners abeat. Nam in chœnice figere ſedem,
Nos prohibent Samij dogmata ſancta ſenis.
ge igitur,duróque manus adſueſce labori,
Det tibi dimenſos craſtina vt hora cibos.

.inquenda eſt pigritia,quæ quod adeſt aſpicit:& ſequenda
gentia:quæ quod futurum eſt,proſpicit.

In facilè à virtute deſciſcentes.

Parua velut limax ſpreto Remora impete venti,
 Remorúmque, ratem ſiſtere ſola poteſt.
Sic quoſdam ingenio, & virtute ad ſydera vectos,
 Detinet in medio tramite cauſa leuis.
Anxia lis veluti eſt: vel qui meretricius ardor
 Egregiis iuuenes ſeuocat à ſtudiis.

Modica occaſio properantes ad ſtudia adoleſcẽtes pler que retardat: non aliter quàm Remora perexiguum conc ḻion, occulta quadam vi naturæ, naues, velis, ventis, & r impulſas remoratur.

Ignaui.

ıaui Ardeolam ſtellatum effingere ſerui
Et ſtudia,& mores fabula priſca fuit.
ıæ famulum Aſteriam volucris ſumpſiſſe figuram
Eſt commenta:fides ſit penes hiſtoricos.
gener hic veluti qui ceuet in aëre falco eſt,
Dictus ab antiquis vatibus ardelio.

tellata Ardeola,aui ceuentis in aëre motus, nullius autem s,ſuffiguratur inutilis ſeruus, qui non agit, ſed ſatagit. Aut ius aliquis qui omnia profitetur, cùm nihil ſciat, quem ve-s Ardelionem vocarunt,qualis Attalus apud Martialem.

AVARITIA.

Auaritia.

Heu miſer in mediis ſitiens ſtat Tantalus vndis,
  Et poma eſuriens proxima habere nequit.
Nomine mutato de te id dicetur auare,
  Qui, quaſi non habeas, non frueris quod habes.

Suos iam in hoc ſeculo patiuntur manes auari homines, h ſupplicio damnati, vt Tantalus, mediis immerſi opibus, ne i frui poſsint.

In auaros.

ptitius populos inter ditiſsimus omnes,
Arua ſenex nullus quo magis ampla tenet.
efraudans geniúmque ſuum, menſaſque paratas,
Nil præter betas, duráque rapa vorat.
ui ſimilem dicam hunc, inopem quem copia reddit?
An ne aſino? Sic eſt: inſtar hic eius habet.
amque aſinus dorſo pretioſa opſonia geſtat:
Séque rubo, aut dura carice pauper alit.

Næ Aſinus verè is eſt qui frumento, vino, pecore, altilibus
oundans, pane mucido, lardo rancido, & vappa victitat.

In aulicos.

Vana Palatinos quos educat aula clientes,
Dicitur auratis nectere compedibus.

Aulica vita omnium eſt longè miſerrima, & ſeruituti obnoxia. Quam tamen qui ſemel ſubiere, eam, aut nunquam, aut ægrè relinquunt, neque ea facilè ſe poſſunt expedire, tanquam captiui regalis luxus admiratione, & magnificentia, ac ſplendore rerum quæ illic cernuntur, earúmque fruitione, aut ſpe fruendarum.

In ſordidos.

æ roſtro(clyſtere velut)ſibi proluit aluum
Ibis, Niliacis cognita littoribus,
anſiit opprobrij in nomen: quo Publius hoſtem
Naſo ſuum appellat, Battiadéſque ſuum.

bis Aegyptiaca auis immiſſo in culum roſtro, infuſaque a-
aluum purgans, clyſteris vſum oſtendit. Cuius immundæ
appellatione, ob ſcœni homines notantur, qui turpia verba
ctantes, podicem ex ore faciunt.

In diuites publico malo.

Anguillas quiſquis captat,ſi limpida verrat
  Flumina,ſi illimes auſit adire lacus,
Caſſus erit,ludétque operam:multùm excitet ergo
  Si cretæ, & vitreas palmula turbet aquas,
Diues erit.Sic iis res publica turbida lucro eſt,
  Qui pace,arctati legibus,eſuriunt.

In turbulenta aqua piſcandum eſſe iactant magni illi fur qui impunes de furca non pendent. Quare & ipſi vt plurimu pacis ſunt turbatores, & tranquilitatis Principum cum pop lo,vt in turbido rerum ſtatu, magis tuto, & minus apertè p culari poſsint.

In auaros,vel quibus melior conditio ab extraneis offertur.

Delphini inſidens vada cærula ſulcat Arion,
Hócque aures mulcet,frænat & ora ſono.
Quàm ſit auari hominis,non tam mẽs dira ferarum eſt:
Quíque viris rapimur,piſcibus eripimur.

Auarus quauis vel terræ, vel maris bellua immanior eſt: multos etenim mortales per inopiam perire cogit. At beſtiæ ſæpenumero ſeruaſſe homines, & à mortis periculo liberaſſe memorantur. Vt Delphin ille qui citharœdum Ariona in pelagus ab hominibus nautis præcipitatum, ſuo corpore ſuſtentauit,& ad littus euexit.

GVLA.

Curculione gruis tumida vir pingitur aluo,
Qui laron,aut manibus geſtat Onocrotalum.
Talis forma fuit Dionyſi,& talis Apici,
Et gula quos celebres delicioſa facit.

Lurcones Gruis collum optant ſibi,quò diutius gratis cup
diarum ſaporibus delectentur. At Guloſi voratores prominen
ti ſunt,& pingui abdomine ventris.

Ocni effigies. De his qui meretricibus donant, quod in bonos vſus verti debeat.

mpiger haud ceſſat funem contexere ſparto,
Humidaque artifici iungere fila manu.
ed quantum multis vix torquet ſtrennuus horis,
Protinus ignaui ventris aſella vorat.
'œmina iners animal facili congeſta marito
Lucra rapit, mundum prodigit inque ſuum.

Mulierum in otio deſidum, & in compto corporis ornatu, rouentus, reditus & quæſtus profundentium, Mariti rem faiunt vt funarii, nimirum retrogrado ductu.

In Paraſitos.

Quos tibi donamus, fluuiales accipe cancros,
  Munera conueniunt moribus iſta tuis.
His oculi vigiles, & forfice plurimus ordo
  Chelarum armatus, maximaque aluus adeſt.
Sic tibi propenſus ſtat pingui abdomine venter,
  Perniceſque pedes, ſpiculaque apta pedi.
Cùm vagus in triuiis, menſæque ſedilibus erras,
  Inque alios mordax ſcommata falſa iacis.

Paraſiti, & ſcurræ propter gulam oculos, & pedes nuſqua non emiſsitios habēt, & ventris farciendi gratia nihil non agi & patiuntur, mordaci dicacitate quemlibet perſtringentes.

Paruam culinam duobus ganeonibus non ſufficere.

n modicis nihil eſt quod quis lucretur:& vnum
Arbuſtum geminos non alit Erythacos.

ALIVD.

n tenui ſpes nulla lucri eſt:vnóque reſidunt
Arbuſto geminæ non bene Ficedulæ.

In minimis negotiis,vt opificiis mechanicis, vilibus propo-
iis,ſcholis triuialibus vber quæſtus non eſt ſperandus. Verùm
n magnarum adminiſtratione rerum,vt bellorum,fiſci,cõſi-
iorũ,iudiciorũ,peregrinæ & abundantis mercaturæ,lucra in-
gẽtia ſperare licet.Proinde in humili ſtatu,cõſorti nõ eſt locus.

Captiuus ob gulam.

Regnatórque penus, menſǽque arroſor herilis
Oſtrea mus ſummis vidit hiulca labris.
Queis teneram apponens barbam falſa oſſa momordi
Aſt ea clauſérunt tacta repentè domum,
Deprenſum & tetro tenuerunt carcere furem,
Semet in obſcurum qui dederat tumulum.

Multi ſe in opulentas domos ſeruiliter ingerunt lautioris vi ctus ergò. Plerique etiam ſuum ſibi tumulum dentibus effo diunt præproperam mortem luxu, & gula ſibi accerſentes.

In garrulum & guloſum.

/oce boat torua,prælargo eſt gutture,roſtrum
Inſtar habet naſi multiforiſque tubæ.
)eformem rabulam,addictum ventríque,gulǽque
Signabit,volucer cùm truo pictus erit.

Hoc emblema per ſe explicatur. Nempe per Onocrotalum uem longo latóque roſtro,gutture amplo, clamore aſini ruitum referente,figurans hominem guloſum, helluonem voacem,clamoſum,& rudem,cui gula,& podex ſint omnia.

DOCTORVM AGNOMINA.

Moris vetuſti eſt,aliqua profeſſoribus
Superadiici cognomina.
Faciles apertóſque explicans tantùm locos,
Canon vocatur Curtius.
Reuoluitur qui eodem,& iterátque nimis
Mæander,vt Pariſius.
Obſcurus & confuſus,vt Picus fuit,
Labyrinthus appellabitur.
Nimis breuis multa amputans,vt Claudius,
Mucronis agnomen feret.

Qui vel columnas voce rumpit, Parpalus,
Dictus truo eſt ſcholaſticis.
ontrà eſt vocatus, tenuis eſſet Albius
Quòd voce, veſpertilio.
t vltimas mutilans colobotes ſyllabas,
Hirundo Craſſus dicitur.
Qui ſurdus aliis, ſolus ipſe vult loqui,
Vt ſturnus in prouerbio eſt.
ic bleſus, ille raucus, iſte garriens.
Hic ſibilat ceu vipera.
umultuatur ille rictu, & naribus.
Huic lingua terebellam facit.
ngultit alius, atque tuſsit hæſitans.
Conſpuit alius vt pſecas.
Quàm multa rebus vitia in humanis agunt,
Tam multa ſurgunt nomina.

NATVRA.

Pana colunt gentes,(naturam hoc dicere rerum eſt)
Semicaprúmque hominem,ſemiuirúmque Deum.
Eſt vir pube tenus,quòd nobis inſita virtus,
Corde oriens,celſa verticis arce ſedet.
Hinc caper eſt,quia nos natura in ſecla propagat
Concubitu:vt volucres,ſquamea,bruta,feras.
Quod commune aliis animantibus,eſt caper inde
Luxuriæ,Veneris ſignáque aperta gerit.
Cordi alij ſophian,alij tribuere cerebro.
Inferiora,modus,nec ratio vlla tenet.

Egregium Emblema, docens hominem iuxta diuerſas ſ
corporis partes,ſuperiores ſcilicet,& inferiores,diuerſę parit

naturæ. Suprà quippe Diuinæ, Rationabilis, ac humanæ, à verò beluinæ, atque etiam Diabolicæ. Proinde homi- in ſua mixta natura: eſſe animal vniuerſum, ſiue omne, l Græcis eſt Pan: ideóque Pan Anthropotragos partim o, partim hircus pingi ſolet.

Ars Naturam adiuuat.

Vt ſphæræ Fortuna, cubo ſic inſidet Hermes:
  Artibus hic,variis caſibus illa præeſt.
Aduerſus vim Fortunæ eſt,ars facta:ſed artis
  Cùm fortuna mala eſt,ſæpe requirit opem.
Diſce bonas artes igitur ſtudioſa iuuentus,
  Quæ certa ſecum commoda ſortis habent.

Ars, & Opificium quæſtuarium hominem attollit, proſtı tum volubilis fortunæ accidentibus, vt morbo, naufragio,i cendio,ruina,ludo, & eiuſmodi fortuitis caſibus.

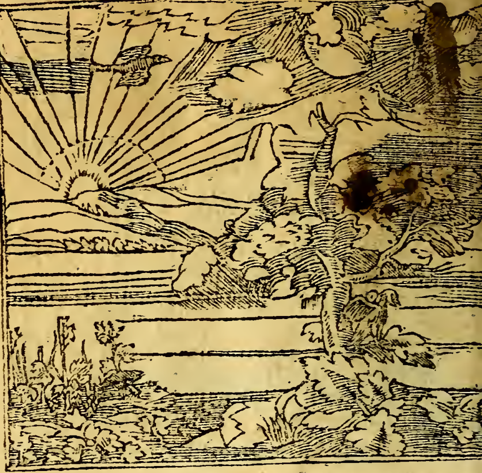
In iuuentam.

tus vterque Iouis, tener atque imberbis vterque,
Quem Latona tulit, quem tulit & Semele,
uete, æterna ſimul & florete iuuenta,
Numine ſit veſtro quæ diuturna mihi.
vino curas, tu victu dilue morbos,
Vt lento accedat ſera ſenecta pede.

hœbus artis medicæ inuentor, Bacchus vini, cura & luxus um accelerāt. Diæta medicinæ pars, luxui medetur. Vinum as abigit. Ergo vinū moderatè ſumptū iuuentutē cōſeruat.

In quatuor tempora anni.

Aduenisse hyemem fringilla renuntiat ales.
Ad nos vere nouo garrula hirundo redit.
Indicat æſtatem ſeſe expectare cuculus.
Autumno eſt tantùm cernere ficedulas.

ASTROLOGIA.

Scyphus Neſtoris.

ſtoreum geminis cratera hunc accipe fundis,
Quod grauis argenti maſſa profudit opus.
uiculi ex auro:ſtant circum quatuor anſæ:
Vnam quanque ſuper fulua columba ſedet,
us eum potuit longæuus tollere Neſtor.
Mæonidæ doceas quid ſibi muſa velit?
cœlum ſcyphus ipſe:color argenteus illi eſt:
Aurea ſunt cœli ſydera clauiculi.

Pleiadas eſſe putant, quas dixerit ille columbas,
Vmbicili gemini,magna minórque fera eſt.
Hæc Neſtor longo ſapiens intelligit vſu:
Bella gerunt fortes,callidus aſtra tenet.

Per Neſtoris craterem ſic depictum apud Homerum ſigni tur Aſtronomia, Ars ab longa, & antiqua obſeruatione profe cta,certiſsimi conſilij ſcientia, & quæ in rebus arduis plus ha bet momenti,quàm robuſti corporis vires.

Quæ ſupra nos, nihil ad nos.

Caucaſia æternum pendens in rupe Prometheus
Diripitur ſacri præpetis vngue iecur.
Et nollet feciſſe hominem, figulóſque peroſus
Accenſam rapto damnat ab igne facem.
Roduntur variis prudentum pectora curis,
Qui cœli affectant ſcire, deúmque vices.

Homines plus æquo curioſi, in occulta Philoſophia, Aſtrologia critica, Magia, omníque Mantia, corda, id eſt animi, roduntur anxiis curis, ac ſolicitudinibus, arctius arcanæ indagini alligati, & altioribus ſcrutiniis affixi.

In Aſtrologos.

Icare per ſuperos qui raptus & aëra, donec
  In mare præcipitem cæra liquata daret,
Nunc te cæra eadem, feruénſque exuſcitat ignis,
  Exemplo vt doceas dogmata certa tuo.
Aſtrologus caueat quicquam prædicere, præceps
  Nam cadet impoſtor, dum ſuper aſtra volat.

Icarus Dædali filius dum altius euolaret pennis ceratis, ac ſo-
le iam nimis propinquo cera liqueſcente ſoluerētur alæ, depl[u]-
mis in mare corruit. Sic & criticos Aſtrologos altius ingeniu[m]
eleuantes: nec ſatis conſtante huius matheſeos vanitate, ta[n]-
dem in ludibrium & inopiam dilabuntur.

Qui alta contemplantur, cadere.

Dum turdos viſco, pedica dum fallit alaudas,
  Et iacta altiuolam figit harundo gruem,
Dipſada non prudens auceps pede perculit: vltrix
  Illa mali, emiſſum virus ab ore iacit.
Sic obit, extento qui ſydera reſpicit arcu,
  Securus fati, quod iacet ante pedes.

Non vſque adeò ad alta, & procul diſtantia, intendendus eſt animus, quin propinquam & imminentem quæ adeſt fortunam animaduertat.

AMOR.

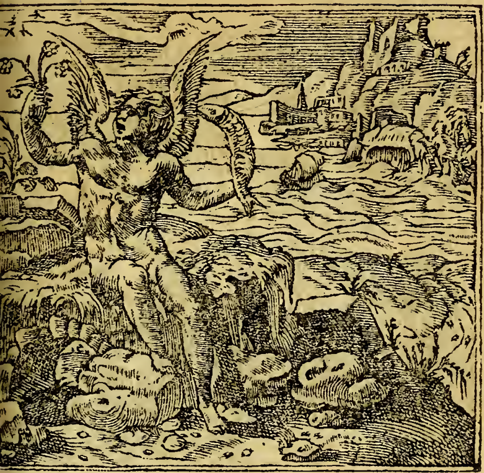
Potentiſsimus affectus amor.

Aſpice vt inuictus vires auriga leonis,
 Expreſſus gemma puſio vincat amor:
Vtque manu hac ſcuticam tenet, hac vt flectit habenas,
 Vtque eſt in pueri plurimus ore decor.
Dira lues procul eſto: feram qui vincere talem
 Eſt potis, à nobis temperet ánne manus?

Amor homini fugiendus, vel ferarum exemplo, quæ vi amoris in furias ruunt, præſertim leo.

Potentia amoris.

ſudus amor viden' vt ridet,placidúmque tuetur?
Nec faculas, nec quæ cornua flectat,habet.
tera,ſed manuum flores gerit, altera piſcem:
Scilicet vt terræ iura det,atque mari.

Quæcunque animalia viuunt, aut in terra florulenta, aut in ua piſculenta,natura dictante,amori in ſuum genus ſunt ob-xia cùm voluptatis,tum generationis gratia. Quare amor in ra,& in mari regnator eſt.

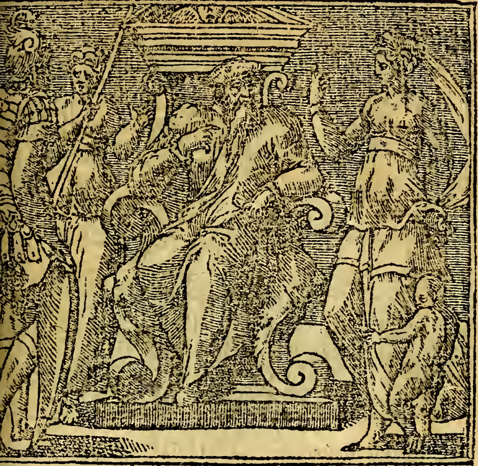
Vis amoris.

Aligerum fulmen fregit Deus aliger, igne
Dum demonſtrat uti eſt fortior ignis amor.

Amor plus quàm vis efficit.

In ſtudioſum captum amore.

nmerſus ſtudiis,dicundo & iure peritus,
Et maximus libellio,
elianiran amat,quantum nec Thracius vnquam
Princeps ſororis pellicem.
llada cur alio ſuperaſti iudice Cypri?
Num ſat ſub Ida eſt vincere?

Cùm literarum ſtudioſi omiſsis libris, fœminas ſectari inſti-
unt,tunc Venus amorum Dea,Mineruam ſcientiæ præſidem,
perat, tanquam rurſus prælata pulchritudine damnatam, Iu-
enum affectantium(vt olim Alexandri apud Idam)iudicio.

Ἀντέρως, id eſt, amor virtutis, *διαλεγιστικῶς*.

Dic vbi ſunt incurui arcus? vbi tela Cupido?
  Mollia quæs iuuenum figere corda ſoles?
Fax vbi triſtis? vbi pennæ? tres vnde corollas
  Fert manus? vnde aliam tempora cincta gerunt?
Haud mihi vulgari eſt, (hoſpes) cum Cypride quicqua
  Vlla voluptatis nos neque forma tulit.
Sed puris hominum ſuccendo mentibus ignes
  Diſciplinæ: animos aſtráque ad alta traho.
Quattuor éque ipſa texo virtute corollas,
  Quarum quæ Sophiæ eſt, tempora prima tegit.

Duas Veneres finxit Plato, itémque duos Cupidines, terr
ſtr

es nempe, qui corruptibilium amorem ingerunt, vt opum, luptatum, honorum. Et cæleſtes, qui cæleſtium & æterno- m amorem ingenerant, vt ſcientiæ & virtutum. Quæ cùm atuor ſint in genere. Prima prudentia, quæ contemplationis , in capite reſidet. Reliquæ tres, quæ actionis ſunt, in mani- s tractantur.

Ἀντέρως, Amor virtutis, alium Cupidinem ſuperans.

Aligerum, aligeróque inimicum pinxit Amori,
  Arcu arcum, atque ignes igne domans Nemeſis.
Vt quæ aliis fecit patiatur. at hic puer olim
  Intrepidus geſtans tela, miſer lachrymat.
Ter ſpuit, ínque ſinus imos (res mira) crematur
  Igne ignis, furias odit amoris amor.

Vt clauus clauo: ſic voluptas voluptate pellitur. Proinde q
terrenum libidinis amorem domare velit: alterum cœleſte
rerum æternarum, vt ſapientiæ, & virtutum amorem cõcipi

Dulcia quandoque amara fieri.

:tre procul licta, paulùm ſeceſſerat infans
Lydius: hunc diræ ſed rapuiſtis apes.
ıerat hic ad vos placidas ratus eſſe volucres,
Cùm nec ita immitis vipera ſæua foret.
 æ datis ah, dulci ſtimulos pro munere mellis!
Proh dolor, Heu ſine te gratia nulla datur.

Quemadmodum apes cum melle aculeũ gerit grauiter pun-
:m: ſic in hoc orbe mortalium nullus eſt voluptatis dulcór,
 doloris amarore. Nam dolor eſt voluptatis comes.

Ferè ſimile ex Theocrito.

Alueolis dum mella legit, percuſſit Amorem
Furacem mala apes, & ſummis ſpicula liquit
In digitis: tumido gemit at puer anxius vngue.
Et quatit errabundus humum; Veneríque dolorem
Indicat, & grauiter queritur, quòd apicula paruum
Ipſa inferre animal tam noxia vulnera poſsit.
Cui ridens Venus, Hanc imitaris tu quoque, dixit
Nate feram: qui das tot noxia vulnera paruus.

Parua interdum maximè ſunt noxia, vt ſcorpius Phalãgiu
Sic & paruulus amor, & tantillus vt conſpici nequeat: vulne
corda figit propemodum inmedicabili.

In ſtatuam Amoris.

is ſit amor,plures olim cecinere Poëtæ,
Eius qui vario nomine geſta ferunt.
nuenit hoc,quòd veſte caret,quòd corpore paruus,
Tela,aláſque ferens, lumina nulla tenet,
ec ora,hic habitúſque Dei eſt. Sed dicere tantos
Si licet in vates,falſa ſubeſſe reor.
cur nudus agat?diuo quaſi pallia deſint,
Qui cunctas domiti poſsidet orbis opes.
t quî quæſo niues Boreámque euadere nudus,
Alpinum potuit,ſtrictáque prata gelu?

Si puer eſt,puerúmne vocas qui Neſtora vincit?
  An noſti Aſcræi carmina docta ſenis?
Inconſtans puer hic obdurans pectora, quæ iam
  Trans adiit,nunquam linquere ſponte poteſt.
At pharetras & tela gerit,quid inutile pondus?
  An curuare infans cornua dura valet?
Alas cúrve tenet,quas neſcit in æthera ferre?
  Inſcius in volucrum flectere tela iecur.
Serpit humi,ſempérque virûm mortalia corda
  Lædit:& haud alas ſaxeus inde mouet.
Si cæcus vitámque gerit,quid tænia cæco
  Vtilis eſt? ideo num minus ille videt?
Quíſve ſagitti ferum credat,qui lumine captus?
  Hic certa, aſt cæci ſpicula vana mouet.
Igneus eſt,aiunt,verſátque in pectore flammas,
  Cur age viuit adhuc?omnia flamma vorat.
Quinetiam tumidis cur non extinguitur vndis,
  Naiadum quoties mollia corda ſubit?
At tu ne tantis capiare erroribus audi,
  Verus quid ſit Amor carmina noſtra ferent.
Iucundus labor eſt,laſciua per ocia.ſignum
  Illius eſt,nigro punica glans clypeo.

Poëtica Amoris deſcriptio hoc Emblemate vt falſa ὡς ἀδύνατ refutatur, & mox vera eiuſdē definitio ſubiicitur, cum mythico ſchemate glandis rubicundæ, in nigra clypei planicie glan rubida, veretri balanon à ſimilitudine ſic appellatum repræſentat. Planicies nigricans muliebris eſt naturæ, quæ vt plurimum ſubatra eſt.

In obliuionem patriæ.

m dudum miſſa patria, oblitúſque tuorum,
Quos tibi ſeu ſanguis, ſiue parauit amor,
omam habitas: nec cura domum ſubit vlla reuerti.
Aeternæ tantùm te capit Vrbis honos.
Ithacûm præmiſſa manus dulcedine loti
Liquerat & patriam, liquerat atque ducem.

Vbi bona, ibi patria. Externæ etenim regionis amœnitas pa-
æ inducit obliuionem. Quemadmodum Vlyſsis ſocij, cùm ad
ugiferam Lotophagorum inſulã peruenifſent: inde nũquam
elli potuere, vt in ſterilẽ ſalebroſámque Ithacã reuerterẽtur,

Sirenes.

Abſque alis volucres,& cruribus abſque puellas,
Roſtro abſque & piſces, qui tamen ore canant:
Quis putet eſſe vllos? iungi hæc natura negauit,
Sirenes fieri ſed potuiſſe docent.
Illicitum eſt mulier,quæ in piſcem déſinit atrum,
Plurima quòd ſecum monſtra libido vehit.
Aſpectu,verbis,animi candore,trahuntur,
Parthenope,Ligia,Leucoſiáque viri.
Has muſæ explumant,has atque illudit Vlyſſes,
Scilicet eſt doctis cum meretrice nihil.

Sirenes quas ore,& corpore virgineo in piſcem deſinēte deſcripſit Homerus,canoris vocibus harmoniciſque organis nautas cum vectoribus illectantes, remorantes, ac denique mergentes,Mundi ſunt voluptates. Mundus,ipſum mare. Voluptates autem fœminarum præſertim,quæ aſpectu,cādore, forma & ſermonis blanditie alliciunt. Quas aduerſus præcipua ſunt antidota ſtudium,& peregrinatio.

Senex puellam amans.

Dum Sophocles (quamuis affecta ætate) puellam
A quæſtu Archippen ad ſua vota trahit,
Allicit & pretio, tulit ægrè inſana iuuentus
Ob zelum, & tali carmine vtrunque notat.
Noctua vt in tumulis, ſuper vtque cadauera bubo,
Talis apud Sophoclem noſtra puella ſedet.

Tria ſunt hominum vitia quæ Diis, & hominibus valde di
plicere dicuntur. Pauperis ſuperbia, iuuenis Pigritia, & ſenis p
tulca Libido: ea etenim repugnāte fortuna, & natura exiſtun

In colores.

Index mœſtitiæ eſt pullus color:vtimur omnes
Hoc habitu,tumulis cùm damus inferias.
At ſynceri animi,& mentis ſtola candida puræ,
Hinc ſyndon ſacris linea grata viris.
Nos ſperare docet viridis.Spes dicitur eſſe
In viridi,quoties irrita retro cadit.
Eſt cupidis flauus color,eſt & amantibus aptus:
Et ſcortis,& queis ſpes ſua certa fuit.
At ruber armatos equites exornat amictus
Indicet & pueros erubuiſſe pudor.

Cæruleus nautas, & qui cœleſtia vates
  Attoniti nimia religione petunt.
Vilia ſunt giluis natiuáque vellera birris:
  Qualia lignipedes ſtragula habere ſolent.
Quem curæ ingentes cruciant, vel zelus amoris,
  Creditur hic fulua non malè veſte tegi.
Quiſquis ſorte ſua contentus, ianthina geſtet,
  Fortunæ æquanimis tædia quíque ferat.
Vt varia eſt natura coloribus in gignendis,
  Sic aliis aliud: ſed ſua cuique placent.

Colorum ſignificationes ſunt diuerſæ, pro diuerſis hominum vſurpantium affectibus. Conuenientiſsimæ tamen ſunt quæ proximè ad naturam accedunt. Vt candor ſit innocentiæ, ac pu ritatis, vel ſimplicitatis ſignificatio: Rubor, Pudoris: Nigror Luctus, aut Mortis: Viror ſpei, & eiuſmodi.

FORTVNA.

Virtuti Fortuna comes.

nguibus implicitis, geminis caduceus alis,
Inter Amaltheæ cornua rectus adeſt
ɔllentes ſic mente viros, fandíque peritos
Indicat vt rerum copia multa beet.

Artium & eloquentiæ Deus eſt Mercurius: ſerpens eſt ſapien
, caduceus, facundus ſermo, qui diſerto ſapienti nunquam
eſt.

Fortuna, Virtutem ſuperans.

Cæſareo poſtquàm ſuperatus milite, vidit
Ciuili vndantem ſanguine Pharſaliam:
Iamiam ſtricturus moribunda in pectora ferrum,
Audaci hos Brutus protulit ore ſonos:
Infelix Virtus & ſolis prouida verbis,
Fortunam in rebus cur ſequeris dominam?

M. Brutus Clariſsimus ciuis Romanus, Vírque conſtantiſ mus & virtutis acer rigidúſque ſatelles, Caio Cæſare ſubla vindicatáque, quoad potuit, libertate aduerſus Octauium C ſarem, ad extremum in acie Pharſalica victus, viuus in ho

teſtatem ne veniret, gladio ſuo incubuit, moriénſque ho-
m qui in emblemate ſunt verſuum ſententiam eſt effatus: il-
d ſcilicet conquerens, quòd humanis in rebus fortuna plus lo
habeat, quàm præclara virtus. Quod ſanè quotidie ſic vſu ve
re videmus, vt boni viri, fortunatis ſubiiciantur.

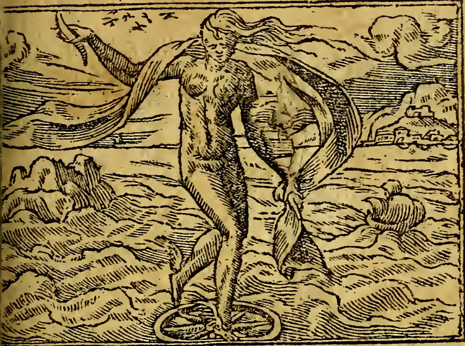
Paupertatem ſummis ingeniis obeſſe, ne prouehantur.

Dextra tenet lapidem:manus altera ſuſtinet alas.
Vt me pluma leuat:ſic graue mergit onus.
Ingenio poteram ſuperas volitare per arces,
Me niſi paupertas inuida deprimeret.

Nō pauci iuuenes felicibus ingeniis maxima exequi poſſent ſi rem haberent:qui circa minima laborant cogente inopia.

In occaſionem. Διαλογιστικῶς.

ſippi hoc opus eſt, Sycion cui patria. Tu quis?
Cuncta domans capti temporis articulus.
r pinnis ſtas? vſque rotor. Talaria plantis
Cur retines? Paſsim me leuis aura rapit.
dextra tenuis dic vnde nouacula? Acutum
Omni acie hoc ſignum me magis eſſe docet.
r in fronte coma? Occurrens vt prendar. At heus tu
Dic cur pars calua eſt poſterior capitis?
ſemel alipedem ſi quis permittat abire,
Ne poſsim apprenſo poſtmodò crine capi.
lì opifex nos arte, tui cauſa, edidit hoſpes:
Vtque omnes moneam, pergula aperta tenet.

Dccaſio Articulus eſt temporis opportunus ad ea quæ cõdu it vel peragenda, vel prouidenda. Quæ cùm ſeipſam offert: nmodè in tẽpore arrepta ſecat, & expedit: neglecta verò, & iſſa, præterit ac repẽtè elabitur, nulla recuperãdi ſpe relicta.

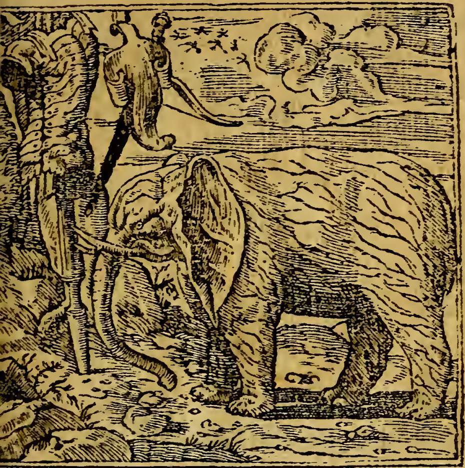
In ſubitum terrorem.

Effuſo cernens fugientes agmine turmas,
Quis mea nunc inflat cornua? Faunus ait.

Exercitibus armatis obueniunt interdū pauores ſubiti, mu titudinem totam conſternantes, nulla exiſtente cauſa terror manifeſta: niſi incuſſa temerè ſingulis formidine, quos quide ſubitos terrores antiqui Panicos dicebant. Quòd Pan Deu ſua cornua inflare tunc diceretur, quorum clangor repentin illos ſubitóſque pauores in hominum mentes incuteret.

In illaudata laudantes.

entes Galatûm ſemermi milite turmas,
pem præter trepidus fuderat Antiochus,
arum cùm ſæua boum vis, dira proboſcis,
Tum primùm hoſtiles corripuiſſet equos.
o trophæa locans Elephantis imagine pinxit,
nſuper & ſociis, Occideramus ait,
ua ſeruaſſet ni nos fœdiſsima barrus:
t ſuperaſſe iuuat, ſic ſuperaſſe pude.

tile ſæpenumero anteponitur honeſto, in bellis præſertim
ibus ſola ſpectatur victoria, aut fraude, aut dolo, aut mili-
ſtrenuitate, aut machinis paranda.

In momentaneam felicitatem.

Aëriam propter creuiſſe Cucurbita pinum
  Dicitur,& grandi luxuriaſſe coma.
Cùm ramos complexa,ipſúmque egreſſa cacumen,
  Se præſtare aliis credidit arboribus.
Cui pinus,Nimirum breuis eſt hæc gloria:nam te
  Protinus aduenìet quæ malè perdet hyems.

Gloria rebus fluxis, & caducis innixa; ingloria eſt vanita quæ ſtatim in dedecus.& ludibrium delabitur. Vt de forma ſu perbire,quæ protinus deflorefcit,de valetudine,ac diuitiis,qu ſubitò pereunt,de munere,ſtatúve parum firmo,quo mox ſul moueri quis poſsit.

Ex damno alterius, alterius vtilitas.

um ſæuis ruerent in mutua vulnera telis,
Vngue leæna ferox, dente timendus aper,
ccurrit vultur ſpectatum, & prandia captat.
Gloria victoris, præda futura ſua eſt.

Hoc iure dictum videri poſsit de Chriſtianis principibus in-
er ſe belligerantibus, & Turcarũ tyranno, qui interim ſpecta-
otem agens, ex mutuis eorum calamitatibus, ſuam auget di-
onem in Chriſtianas regiones facilius irrumpens.

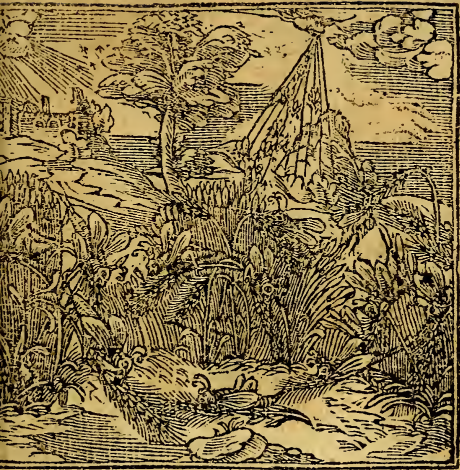
Bonis auſpiciis incipiendum.

Auſpiciis res cœpta malis, bene cedere neſcit.
Felici quæ ſunt omine facta, iuuant.
Quicquid agis, muſtella tibi ſi occurrat, omitte:
Signa malæ hæc ſortis beſtia praua gerit.

Superſtitioſi nihil inauſpicato adgrediuntur, & ab incepto deſiſtunt, ſi quid obuenerit ominoſum, in cœlo, aut in terra ſiniſtrum eſſe adfirmantes occurriſſe Monacho, aut anui meienti, aut lepori, aut muſtellæ, quam beſtiolam inauſpicatam eſſe libri Augurales aſſeuerant.

Nil reliqui.

licet hoc deerat, poſt tot mala denique noſtris
Locuſtæ vt raperent, quicquid ineſſet, agris.
dimus innumeras Euro duce tendere turmas,
Qualia non Atylæ, caſtrâve Xerxis erant.
æ fœnum, milium, farra omnia conſumpſerunt:
Spes & in anguſto eſt, ſtant niſi vota ſuper.

Diuinarum decem plagarum, quibus Moſaico ſeculo af-
ﬂicta fuit Aegyptus. vna fuit, innumerabilis locuſtarum
ultitudo omnes fructus, germina, flores, ſemina, her-
as, ad ipſas vſque radices conſumentium. Similis autem
laga extitit in Longobardia Inſubrum. Ingenti locuſtarum

nube eleuata, omnia depaſcentium quæ omnibus conſumpti frugibus, in Narbonenſem prouinciam euolauit, mox auſtri depulſa in mare ſe præcipitauit, quo tempore ſcriptum eſt hoc emblema, ſignificans re omni funditus perdita, nulloque reliquo, ſiue caſu, ſiue alea, nihil ſupereſſe præter deſperationem, aut voti deſiderium.

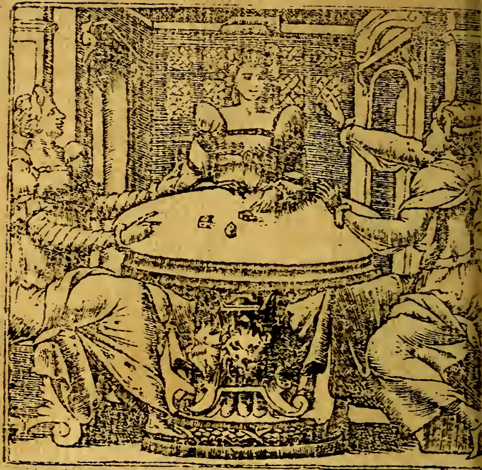
Malè parta, malè dilabuntur.

Miluus edax, nimiæ quem nauſea torſerat eſcæ,
Hei mihi mater, ait, viſcera ab ore fluunt.
Illa autem: quid fles? cur hæc tua viſcera credas,
Qui rapto viuens ſola aliena vomis?

Raptor cùm prodigit: nihil de ſuo, ſed de alieno malè parto profundit. Vnde, minus illi grauis eſſe debet profuſio. Hinc fit vt tyranni ferè ſint prodigi bonorum, quæ rapina ab aliis extorſerunt.

Semper præſto eſſe infortunia.

Ludebant parili tres olim ætate puellæ
 Sortibus: ad Stygias quæ prior iret aquas.
Aſt cui iactato malè ceſſerat alea talo,
 Ridebat ſortis cæca puella ſuæ:
Cùm ſubitò icta caput labente eſt mortua tecto,
 Soluit & audacis debita fata ioci.
Rebus in aduerſis mala ſors non fallitur: aſt in
 Fauſtis, nec precibus, nec locus eſt manui.

Hæc veri euentus hiſtoria teſtatur ſiue ſerio, ſiue ioco procliuius euenire infortunium, quàm bonam fortunam. Proinde cautiſsimus quiſque ratiocinator omnia quæ ſperantur in peius ventura reponat. vt ſi quid in melius præter ſpem euenerit, id de lucro deputet.

Aetheriis poſtquàm deiecit ſedibus Aten
Iuppiter: Heu vexat quàm mala noxa viros?
Euolat hæc pedibus celer, & pernicibus alis,
Intactumque nihil caſibus eſſe ſinit.
Ergo Litæ, proles Iouis, hanc comitantur euntem,
Sarture quicquid fecerit illa mali,
Sed quia ſegnipedes, luſcæ laſſæque ſenecta,
Nil niſi poſt longo tempore reſtituunt.

Aduerſa in equis, Proſpera pedibus veniũt, hoc eſt bona tardius, mala celerius cõtingunt, quod innuiſſe videtur Homerus per Aten, noxæ Deam è cœlo (quod omnis mali eſt expers) in terras præcipitatam, volucribus pẽnis alatã, leuibus Harpyiæ pedib⁹ velocẽ, adũcis manibus, & vnguibus rapacẽ. Itẽque per Litas Iouis filias malorũ inſtauratrices. vetulas, cęcas, debiles & tardigradas, q̃ dãna quidẽ Ates, ſed lõgo poſt tẽpore reparãt

HONOR.

Ex arduis perpetuum nomen.

Crediderat platani ramis ſua pignora paſſer,
Et bene:ni ſæuo viſa dracone forent.
Glutiit hic pullos omnes, miſerámque parentem
Saxeus,& tali dignus obire nece.
Hæc,niſi mentitur Calchas,monumenta laboris
Sunt longi,cuius fama perennis eat.

Decennalis ad Troiam belli fuit hæc prognoſis, à paſſerun numero,& poſtrema eorum cum matre deuoratione par fatalem ſerpẽtem,necnon perpetuæ eius belli memoriæ per metamorphoſin ſerpentis in æternæ duritiei ſaxum. Atque ita ho portentum in ſacrificio vaticinatus eſt Calchas,Idolorum my ſtes in caſtris Græcorum ad Troiam.

Ex literarum ſtudiis immortalitatem acquiri.

Neptuni tubicen, cuius pars vltima cetum,
Aequoreum facies indicat eſſe Deum:
Serpentis medio Triton comprehenditur orbe,
Qui caudam inſerto modicus ore tenet.
Fama viros animo inſignes, præclaráque geſta
Proſequitur: toto mandat & orbe legi.

Triton Neptuni tubicen, exauditam eloquentiam, profundamque rerum ſcientiam deſignat. Anguis in ſeſe reuolutus, æternitatem: Concha perſonans, famã, quibus vnà conuenientibus, æterna ſcientiæ & eloquentiæ fama ſignificatur.

Tumulus Ioannis Galeacij Vicecomitis primi Ducis Mediol.

Pro tumulo pone Italiam, pone arma, ducéſque,
Et mare, quod geminos mugit adúſque ſinus.
Adde his barbariem conantem irrumpere fruſtra.
Ac mercede emptas in fera bella manus.
Anguiger aſt ſummo ſiſtens in culmine, dicat:
Quis paruis magnam me ſuperimpoſuit?

Hoc emblema breui congerie complectitur laudes Ioanni Galeacij Mariæ Vicecomitis, primi Ducis Mediolani. Cuius h ſtoriã ex Chronicis & annalibus quærere licet, & illius forti tudinem: qua irrumpentibus in Italiam Barbaris, Turcis ſtrenuiſsimè cõſtitit.

Optimus ciuis.

um iuſtis patriam Thraſybulus vindicat armis,
Dumque ſimultates ponere quemque iubet,
oncors ordo omnis magni inſtar muneris, illi
Palladiæ ſertum frondis habere dedit.
inge comam Thraſibule, geras hunc ſolus honorem,
In magna nemo eſt æmulus vrbe tibi.

Cùm nobiliſsima Athenarum Reſpublica factionibus inteinis diuiſa, in triginta Tyrannorum ſeruitutem incidiſſet, qui ptimos quoſque occiderunt, aut proſcripſerunt, reliquum po ulum miſerè diuexantes. Clariſsimus ciuis Thraſybulus deecta clàm fortium exulum manu, eaque in vrbem immiſſa,

Tyrannos inopinantes oppreſsit, libertatem reſtituit, bo
ciues ab exilio reuocauit, factiones compoſuit, legemque t
ratam habitam, Vt nequis præteritarum meminiſſet iniu
rum, odiorúmve, quin omnes in politica viuerent concor
Propter quod egregium facinus, ab vniuerſo populo flori
certatim iactis conſperſus, & Mineruali olea eſt corona
Cuius agalmate optimus quiſque ciuis, ſuæ Reipublicæ am
tiſsimus, & qui ab omnibus ametur: & honoretur digniſsin
intelligi poteſt.

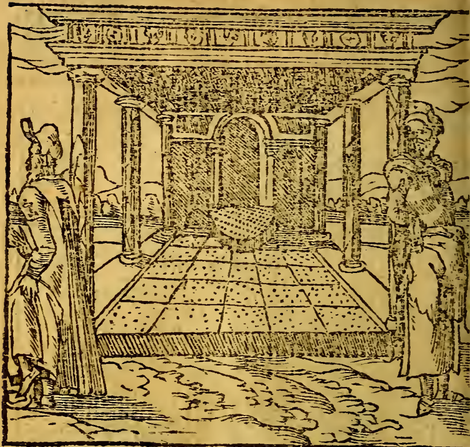
Strenuorum immortale nomen.

acidæ tumulum Rhœtæo in littore cernis,
Quem plerunque pedes viſitat alba Thetis.
tegitur ſemper viridi lapis hic amarantho,
Quòd nunquam herois ſit moriturus honos.
c Graium murus, magni nex Hectoris, Haud plus
Debet Mæonidæ quam ſibi Mæonides.

Nullus vnquam Heros tanto laudatus eſt preconio, quanto æcus Achilles ab Homero eſt cõmendatus, teſte vel Alexan Rege laudatiſsimo. Ex quo nunquã eſt intermoritura illius ia, quæ deſignatur purpureo Amaranthi flore, nullis va- im hybernis rigoribus, coloris viuidi honorem deperdenti

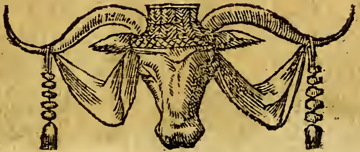
Nobiles & generoſi.

Aurea Cæcropias nectebat fibula veſtes,
  Cui coniuncta tenax dente cicada fuit.
Calceus, Arcadico ſuberat cui lunula ritu,
  Geſtatur patribus mullea Romulidis:
Indigenas quòd ſe adſererent, hæc ſigna tulerunt
  Antiqua illuſtres nobilitate viri.

E terra enaſcuntur Cicadæ, & vnde ortæ ſunt, ibidem vi-
uunt, canunt & moriuntur, nuſquam aliò euolātes. Luna ſimi-
liter ſingulis menſium Neomeniis naſci videtur, & creſcere i-

o eodem cœlo. Quapropter duo maximi & excellentiſsimi
puli Athenienſes in Græcia, Romani in Italia, illi quidem
icadam in Pallij fibula: Hi verò Lunæ creſcentis Hemici-
im in calceis geſtabant. His ſcilicet notis ſe αὐτοχθόνας
obiles Indigenas, non aliunde aduenas, cõtinuiſque ſucceſ-
ım augmentis in ſuæ originis cælo, & ſolo creſcentes oſten-
bant.

Duodecim certamina Herculis.

Α'λληγορικῶς

Roboris inuicti ſuperat facundia laudes:
Dicta Sophiſtarum laqueóſque reſoluit inanes.
Non furor, aut rabies virtute potentior vlla eſt.
Continuum ob curſum ſapienti opulentia cedit.
Spernit auaritiam, nec rapto aut fœnore gaudet.
Vincit, fœmineos ſpoliátque inſignibus aſtus.
Expurgat ſordes, & cultum mentibus addit
Illicitos odit coitus, abigítque nocentes.
Barbaris, feritáſque dat impia denique pœnam.

nius virtus collectos diſsipat hoſtes.
uehit in patriam externis bona plurima ab oris.
octa per ora virûm volat,& non interit vnquam.

Per Herculem Alexicacon(qui vir magnanimus, prudens,& oquens fuiſſe perhibetur) intelligenda eſt coniuncta cum ſaentia,& virtute facundia. Ac per duodecim, quos exantlaſſe citur labores, κατ' ἀλληγορίαν ea ſunt intelligenda, quæ nblema explicat.

L

In nothos.

Herculeos ſpurij ſemper celebretis honores:
Nam veſtri princeps ordinis ille fuit.
Nec prius eſſe Deus potuit, quàm ſugeret infans
Lac, ſibi quod fraudis neſcia Iuno dabat.

Plærique ſpurij extitere viri præſtantiſsimi, quales propemodum omnes Iouis filij, Romulus, & Iugurtha. At maximè inter cæteros, Hercules, qui nunquam in diuorum numerum venire potuiſſet, niſi nouercæ Iunonis dormiẽtis lac exuxiſſet. Quod quidem innuit ſpurios haud temerè vnquam ad frugem peruenire poſſe, aut ad honores euehi: niſi pro legitimis habeantur, fiántque hæreditariæ ſortis participes.

Imparilitas.

ʼt ſublime volans tenuem ſecat aëra falco,
Vt paſcuntur humi graculus, anſer, anas:
ic ſummum ſcandit ſuper æthera Pindarus ingens,
Sic ſcit humi tantùm ſerpere Bacchilides.

Pindarus nouem lyricorum princeps ſtylo ſublimi ſcripſit, Bacchilides verò (alioqui dulcis Poeta) humili charactere Quorum adinuicem collatione, perſonarum imparilitas in eodem ordine agentium oſtenditur ſub imagine auium diuerſarum, aut ſublime volantium, aut humi gradientium.

In deſciſcentes.

Quòd ſine egregios turpi maculaueris orſus,
In noxámque tuum verteris officium,
Feciſti,quod capra,ſui mulctraria lactis
Cùm ferit,& proprias calce profundit opes.

Quemadmodum capra ſæpe quam vbere diſtẽto mulctram impleuit,eãdem pede illiſo diffringit : totúmque lac collectum effundit. Sic plerique inſigni aliquo opere ſuſcepto, & feliciter incepto,ac propemodum perfecto:ad extremum peccant,notabili aliquo crimine quod egregia principia dehoneſtat. Sicut fecere Tyberius & Nero,in ſuis Imperiis,in peius ſemper procedentes.

Aemulatio impar.

ltiuolam miluus comitatur degener harpam,
Et prædæ partem ſæpe cadentis habet.
Mullum proſequitur qui ſpretas ſargus ab illo
Præteritáſque auidus deuorat ore dapes.
ic mecum Oenocrates agit:at deſerta ſtudentum
Vritur hoc lippo curia tanquam oculo.

Scriptum videtur hoc Emblema, in quempiam Doctorem egum interpretem, Antalciaton, & autori Syndromon, cui au itores tantùm ii fuere quos Alciatus reliquiſſet. Illum autem ινοκράτωρ id eſt, vinipotentem, nomine ad rem confictò ap- ellat. Vinolentiæ ſcilicet inſimulans.

Albutij ad Alciatum, ſuadentis vt de tumultibus Italicis ſe ſubducat: & in Gallia profiteatur.

Quæ dedit hos fructus arbor, cælo aduena noſtro,
  Venit ab Eoo Perſidis axe prius.
Tranſlatu facta eſt melior: quæ noxia quondam
  In patria: hîc nobis dulcia poma gerit.
Fert folium linguæ, fert poma ſimillima cordi,
  Alciate hinc vitam degere diſce tuam.
Tu procul à patria in pretio es maiore futurus:
  Multùm corde ſapis, nec minus ore vales.

Perſicum malũ in Perſide virulentũ, in noſtris regionibus a[…] innocuũ, aut certè minus noxiũ tranſplãtatione eſt factũ, odo[…] verò, guſtu, & ſapore longè quàm in Perſide ſuauiori. Sic & h[…]mines præſertim literati, apud exteros maiori quàm apud ſu[…] in pretio habẽtur. Etenim NEMO PROPHETA IN PATRIA

PRINCEPS.

Princeps ſubditorum incolumitatem procurans.

Titanij quoties conturbant æquora fratres,
  Tum miſeros nautas anchora iacta iuuat.
Hanc pius erga homines Delphin complectitur: imis
  Tutius vt poſsit figier illa vadis.
Quàm decet hæc memores geſtare inſignia Reges,
  Anchora quod nautis, ſe populo eſſe ſuo?

φιλάνθρωπος eſt Delphin, & futuræ tẽpeſtatis præmonſt
tor in qua & anchoram complexam tutò vt figatur dirigit,h
minum ſalutem pro ſua natura procurans. Ad cuius exempl
optimus quiſque princeps ſuos homines amare debet,in adu
ſis adiuuare, & eorum ſalutem curæ habere. Quapropter nõ
nulli principes maximi, & aliquot viri clari, Anchoræ Delph
no circumplexæ imaginem pro ſymbolo,aut ſphragidio hab
runt vt Seleucus,Nicanor Rex,Imperator Auguſtus Cæſar.
dus Manutius Romanus nobiliſsimus apud Venetos Typogr
phus , nouiſsimiſque temporibus Philippus Cabotius , Gall
maris Almyros. Tametſi non omnes eodem,ſed diſsimili ſch
mate,& ſenſu.

In Senatum boni principis.

DIALOGISMVS.

ſigies manibus trunca ante altaria diuûm
Hîc reſidens:quarum lumine capra prior,
gna poteſtatis ſummæ,Sanctíque Senatus
Thebanis fuerant iſta reperta viris.
r reſident? Quia mente graues decet eſſe quieta
Iuridicos:animo nec variare leui.
r ſine ſunt manibus?Capiant ne xenia:nec ſe
Pollicitis flecti muneribúſve ſinant.
cus at eſt princeps quòd ſolis auribus,abſque
Affectu,conſtans conſilij acta probat.

Hæc eſt imago optimi Senatus, apud Thebas florentiſsim
olim Bœotiæ ciuitatem, Sedentium Senatorum quies, anim
ne compoſiti & minimè commoti prudentiam arguit. Nam
ait Philoſophus) ſedendo, & quieſcendo anima fit prudens
nus amputatæ, à munerum capiẽdorum corruptela alienos
oportere conſiliarios indicant. Exoculatus autem princeps,
tat iudicis perſonam, Iudiciſque ſententiam omni affectu
perſonarum acceptione orbam eſſe debere.

Quod non capit Chriſtus, rapit fiſcus.

[illegible]primit humentes, quas iam madefecerat antè
Spongiolas, cupidi principis arcta manus.
[illegible]uehit ad ſummum fures: quos deinde coërcet,
[illegible]rtat vt in fiſcum quæ malè parta ſuum.

Principes publicis functionibus, & fiſci rationibus eos præfi[illegible]re ſolent, quos acri ingenio ſolertes & proba natura viros bo[illegible]s exiſtimant. At ii plerunque auri (quod aceruatim tractant) [illegible]endore excæcati, naturam mutant & Regiam gazam depe[illegible]lantur, aut prouincias expilant. Deinde cùm opulētia repleti [illegible]nt, colla illis laqueo perſtringuntur. Ex quibus pendētibus, & [illegible]rictis velut ex ſpongiis emanat mox affluens opum vis, con[illegible]catis eorū bonis, quæ tamen non redeunt ad miſeros qui per [illegible]os ſpoliati fuerunt, ſed in fiſcum vertuntur.

Opulentia tyranni paupertas ſubiectorum.

Humani quod ſplen eſt corporis, in populi re
Hoc Cæſar fiſcum dixerat eſſe ſuum.
Splene aucto, reliqui tabeſcunt corporis artus,
Fiſco aucto, arguitur ciuica pauperies.

Conſiliarij Principum.

[illegible]um genitos,& magnum fertur Achillem
[illegible] ſtabulis Chiron erudiiſſe ſuis.
[illegible]ferum doctorem,& ſemiuirum Centaurum,
[illegible]ſideat quiſquis regibus,eſſe decet.
[illegible]era,dum violat ſocios,dum proterit hoſtes:
[illegible]ſtque homo,dum ſimulat ſe populo eſſe pium.

[illegible]merus ſuum illum heroa,& principẽ futurũ Achillẽ fingit
[illegible]atũ in pueritia à Chirone Cẽtauro biformi, ſuperiori par-
[illegible]mana,inferiori equina. Tales eſſe innuẽs iuuenũ principũ
[illegible]ſtros,& inſtitutores. Qui corã cùm humani eſſe videãtur:
[illegible]uſtri belli,aut equitatis,aut publici boni prætextu occultè
[illegible]li ſubſtantiam deuorant, quauis fera immaniores. Quin-
[illegible]cùm in ſpeciem & homines,& probi appareant,clàm prin-
[illegible]prana ſuggerunt conſilia,quibus ſub honeſto titulo, ſubdi-
[illegible]eglubant,& inhumaniter tractent.

Principis clementia.

Veſparum quòd nulla vnquam Rex ſpicula figet:
Quódque aliis duplo corpore maior erit,
Arguet imperium clemens, moderatáque regna,
Sanctáque iudicibus credita iura bonis.

Veſparum, ſeu potius apum Rex cæteris in ſuo genere, & ior & fortior, aculeum tamen, & pungentem acriter, & ven tum non habet, vt cæteræ. Sic & bonus princeps quanto po tior, tanto clementior eſt, & minus nocens, qualem fuiſſe c ſtat magnificum illum, & nunquam ſatis laudatum Iulium ſarem, Imperatorem clementiſsimum.

Salus publica.

ↄigena erectis Epidaurius inſidet aris,
litis,& immani conditur angue Deus.
rrunt ægri, veniátque ſalutifer orant:
ınuit,atque ratas efficit ille preces.

ſculapius Apollinis filius (qui medicinam inuenit) idémedicinæ Deus habitus ſæuiente in Italia acerbiſsima pe e, Epidauro Romam aduectus eſt,ad graſſantis morbi re ım,ſub forma ſerpentis manſueti,& innocui. Ad cuius ad m ceſſauit peſtilentia, & conualuere ægroti. Illius igitur ıtis imagine figurata eſt ſalus publica. Quod quidem & , & cōuenientius dici poſſet de ſerpente æneo quem Mo deſerto appendit. Cuius aſpectus liberabat à mortis peri-os qui ab inflammatis anguibus eſſent præmorſi: Chri-videlicet præfigurando in crucem ſublatum, eundémque ı animarum languentium Aeſculapium.

Reſpublica liberata.

Cæſaris auxilio, ceu libertate recepta,
Hæc ducibus Brutis cuſa moneta fuit.
Enſiculi in primis, queis pileus inſuper adſtat,
Qualem miſſa manu ſeruitia accipiunt.

Brutus partium pro Rep. ſtantium Imperator, in memori[...] vindicatæ libertatis à C. Cęſare (quem ipſe interfecit) oppre[...] numiſma cudi fecit altera ex parte ſignatum pugione, Cæſa[...] cædem notante, altera pileo, aſſertam Reip. libertatem indic[...]te. Pileum nanque olim dabatur manumiſsis, & in libertat[...] aſſertis. Quem morem hodie quoque retinet Pariſienſis vni[...]ſitas, quæ ſcholaſticis à diſciplinæ ſeruitute, ad magiſterii li[...]tatem tranſeuntibus pileum, libertatis notam, honorificè im[...]nit, & zonam ſeruitutis ſignum, ſoluit.

VITA.

In vitam humanam.

ıs ſolito humanæ nunc deſle incommoda vitæ,
Heraclite: ſcatet pluribus illa malis.
rurſus (ſi quando aliàs) extolle cachinnum
Democrite: illa magis ludicra facta fuit.
ereà hæc cernens meditor, qua denique tecum
Fine fleam, aut tecum quomodo ſplene iocer.

Heraclitus calamitates humanas perpetuò deplorando ocu- amiſit, Democritus ho minum ſtultitias irridẽdo hianti ni- um cachinno os ſibi ad auriculas largũ deduxit. Porrò nec m ſatis conſtat, plura ne ſint mala in orbe lachrymanda, an ıres ineptiæ. deridendæ. Et vter horũ ſapientior, an ſtultior erit, adhuc in dubio eſt.

Aēre quandoque ſalutem redimendam.

Et pedibus ſegnis, tumida & propendulus aluo,
Hac tamen inſidias effugit arte fiber.
Mordicus ipſe ſibi medicata virilia vellit,
Atque abicit, ſeſe gnarus ob illa peti.
Huius ab exemplo diſces non parcere rebus,
Et vitam vt redimas, hoſtibus æra dare.

Caſtoris exemplo, qui amputata genitalia (propter quæ ſ[e] appeti intelligit) venatoribus ac canibus relinquit: vt reliqu[um] corpus illæſum ſeruet: Admonemur in neceſsitatis pericul[o] Naturæ aut Fortunæ bonis minimè parcendum eſſe, quibu[s] carere poſsimus vita conſeruata.

Cum laruis non luctandum.

acidæ moriens percuſſu cuſpidis Hector,
Qui toties hoſtes vicerat antè ſuos,
mprimere haud potuit vocem,inſultantibus illis,
Dum curru,& pedibus nectere vincla parant.
ſtrahite vt libitum eſt,ſic caſsi luce leonis
Conuellunt barbam vel timidi lepores.

uſilanimium natura eſt,fortibus victis inſultare,quorum in
ore ac virtute conſtantium,ſolum aſpectũ reformidaſſent.

De Morte,& Amore.

Errabat ſocio Mors iuncta Cupidine:ſecum
  Mors pharetras,paruus tela gerebat Amor.
Diuertêre ſimul,ſimul vna & nocte cubarunt.
  Cæcus Amor,Mors hoc tempore cæca fuit.
Alter enim alterius malè prouida ſpicula ſumpſit.
  Mors aurata,tenet oſſea tela puer.
Debuit inde ſenex qui nunc Acheronticus eſſe:
  Ecce amat,& capiti florea ſerta parat.
Aſt ego mutato quia Amor me perculit arcu,
  Deficio,iniiciunt & mihi fata manum.
Parce puer,Mors ſigna tenens victricia parce.
  Fac ego amem:ſubeat fac Acheronta ſenex.

Hoc emblema eſt ex antiquo Græcorum figmento, quod qui fuſius legere volet Ioannem Marcum, Belgam videat. Iuxta cuius ſententiam ſæpenumero euenire videmus. vt iuuenes præpropere moriantur, Senes amare, ineptire & laſciuire incipiant, quod Deo & naturæ odioſiſsimum eſſe dicitur.

In formoſam fato præreptam.

Cur puerum Mors auſa dolis es carpere Amorem?
Tela tua vt iaceret: dum propria eſſe putat.

Ex ſuperiori argumento. Deploratio hæc eſt formoſæ cu
iuſdam præpropera morte extinctæ, ea ætate, qua amoris tel
tactam potius fuiſſe oportuit: idque errore eodem, qui ſupr
memoratus eſt.

In mortem præproperam.

Qui teneras forma allexit, torſitq́ue puellas,
  Pulchrior, & tota nobilis vrbe puer,
Occidit ante diem, nulli mage flendus (Ariſti)
  Quàm tibi, cui caſto iunctus amore fuit.
Ergo illi tumulum tanti monumenta doloris
  Aſtruis: & querulis vocibus aſtra feris.
Me ſine abis dilecte? neque amplius ibimus vnà?
  Nec mecum in ſtudiis ocia grata teres?
ed te terra teget, ſed fati, Gorgonis ora,
  Delphinéſque tui ſigna dolenda dabunt.

Deploratio amici mortui κατὰ προσωποποιΐαν amantis, & in cœnotaphio, Delphinas ſtatuentis φιλανθρώπους pro amoris monumento, & Gorgoneum Meduſæ caput, ſenſu & motu priuans, pro mortis ſigno.

Terminus.

Quadratum infoditur firmiſsima teſſera ſaxum,
Stat cirrata ſuper pectore imago tenus,
Et ſeſe nulli profitetur cedere,talis
Terminus eſt,homines qui ſcopus vnus agit.
Eſt immota dies,præfixáque tempora fatis,
Déque ferunt primis vltima iudicium.

Terminus extrema eſt linea rerum,& omnium meta & fin Vltra quem progredi non fas eſt. Quare & hũc antiqui Dei omnium poſtremum conſtituere,qui Ioui ipſi noluit cõcede Cuius imaginẽ Deſiderius Eraſmus in ſigillari annulo habu cum adſcriptione tali,NVLLI CEDO,parum profectò m deſta,quod hic modeſtius notari videtur.Cuius tamen ſphr gidij cauſam ipſe agit in apologia aduerſus Caruaialum.

Opulenti hęreditas.

?atroclum falſis rapiunt hinc Troës in armis,
Hinc ſocij, atque omnis turba Pelaſga vetat.
Obtinet exuuias Hector, Græcique cadauer.
Hæc fabella agitur, cùm vir opimus obit.
Maxima rixa oritur, tandem ſed tranſigit hæres,
Et coruis aliquid, vulturiiſque ſinit.

Patroclus Achillis ſocius, idẽque amicus, ab Hectore occiſus, armiſq. falſis Achillis ſpoliatus eſt: cadauere Graiis, & auibus relicto. Sic mortui diuitis, & falſis fortunę bonis (quæ ſua non erant) inſtructi. Hæres ſpolium ſucceſsionis inuadit. Partem litigatores ſibi arripiunt. Sacerdotes cadauer & funeris impenſas habent.

Amicitia etiam poſt mortem durans.

Arentem ſenio, nudam quoque fron libus vlmum,
Complexa eſt viridi vitis operta coma.
Agnoſcitque vices naturæ: & grata parenti
Officij reddit mutua iura ſuo.
Exemplóque monet, tales nos quærere amicos,
Quos neque diſiungat fœdere ſumma dies.

Verus amor eſt animorum, non corporum. Animus porrò immortalis eſt. Quare & animi amorem eſſe immortalem eſt neceſſe, Qui amicis amicos officium beneuolentiæ præſtare facit non ſolùm in vita, ſed etiam poſt mortem, vt fecit Alexander Hephæſtioni.

Mutuum auxilium.

ꝛripedem ſublatum humeris fert lumine captus:
Et ſocij hæc oculis munera retribuit.
uo caret alteruter, concors ſic præſtat vterque,
Mutuat hic oculos, mutuat ille pedes.

Natura (quæ nihil aliud eſt quàm Dei prouidentia) vni tri-
it quod alteri ademit, ad hoc ſcilicet, vt homines hominum
xilio egentes, cōgregarentur, & conuenirēt in familias, pa-
s, vrbes, ciuitates & regna, vt homo animal eſt ſociabile.

Auxilium nunquam deficiens.

Bina pericla vnis effugi ſedulus armis,
Cûm premererq́ue ſolo, cùm premererq́ue ſalo.
Incolumem ex acie clypeus me præſtitit: idem
Nauifragum apprenſûs littora ad vſque tulit.

Scutum bellicum olim tantæ amplitudinis erat. vt totum minem tegeret, & à telis omni ex parte defenderet. Ad h conuexa eius parte, corpus ſuſtentante flumen tranari poſſ Vt fecit Alexander, alioqui nandi imperitus. Cuius quid ſcuti militaris imagine, verus deſignatur amicus, nuſquam quocunque periculo deficiens, & in omni rerum diſcrimi auxiliator.

Gratiæ.

es Charites Veneri aſsiſtunt, dominámque ſequuntur
Hincque voluptates, atque alimenta parant.
titiam Euphroſyne, ſpecioſum Aglaia nitorem.
Suadela eſt Pithus, blandus & ore lepos.
r nudæ? mentis quoniam candore venuſtas
Conſtat & eximia ſimplicitate placet.
quia nil referunt ingrati: atque arcula inanis,
Eſt charitum? qui dat munera, nudus eget.
dita cur nuper pedibus talaria? bis dat
Qui citò dat: minimi gratia tarda pretij eſt.

Im plicitis vnis cur vertitur altera? gratis
Fœnerat: hinc remanent vna abeunte duæ.
Iuppiter iis genitor, cœli de ſemine diuas,
Omnibus acceptas edidit Eurymone.

Lætitia, Pulchritudo & Suauiloquentia, tres ſunt gratia
minem non ad ſui amorem allicientes, quas nudas eſſe opo
citra ſimulationem, promptas & celeres, ad obſequium mut
amore, & benigna liberalitate coniūctas, ex bonis ingeniis
tas, & denique omnibus gratas.

In detrectatores.

lent flagriferi matulæ,ſtupidiq́ue magiſtri
Bilem in me impuri pectoris euomere:
id faciam?reddámne vices?ſed nonne cicadam
Ala vna obſtreperam corripuiſſe ferar?
id prodeſt muſcas operoſis pellere flabris?
Negligere eſt ſatius,perdere quod nequeas.

criptum apparet hoc Hexaſtichon dictante indignationis
ctu,in quempiam ludimagiſtrū,qui Alciato detrahere au-
ſerit. Cuius maledictis irritatus ipſe tātus,&talis vir à tam
ili & abiecto(vt ipſum facit)Pædotriba,prudēter ab apo-
ſi abſtinet. Iuriſperitus enim Grammaticum nihili pendit.

Inanis impetus.

Lunarem noctu (vt ſpeculum) canis inſpicit orbem:
Seque videns, alium credit ineſſe canem,
Et latrat: fruſtra agitur vox irrita ventis,
Et peragit curſus ſurda Diana ſuos.

Vt fruſtra canes lunæ allatrant, quam mordere non poſsi ſic & oblocutores, inuidi vt canes, in caſſum magno alicu excelſo viro detrahunt: cui nihil maledicere queant, & quo maledicta ipſa haud audire dignatus, ſuarum virtutum curſ proſequitur.

Aliquid mali, propter vicinum malum.

Προσκαποποῖα.

ꝑtabat torrens ollas, quarum vna metallo,
Altera erat figuli terrea facta manu.
ꝺnc igitur rogat illa: velit ſibi proxima ferri,
Iuncta vt præcipites vtraque ſiſtat aquas.
ꝺi lutea, Haud nobis tua ſunt commercia curæ,
Ne mihi proximitas hæc mala multa ferat.
ꝺam ſeu te nobis, ſeu nos tibi conferat vnda:
Ipſa ego te fragilis ſoſpite ſola terar.

Cum potentiori ſocietas non eſt ineunda, nam ſi quid acci-
rit infortunii, illud totum in infirmum reclinabit, iſque cor-
et, ſuperſtite & ſaluo potentiore. Torrens rapidus, eſt vitæ
fortunæ curſus, olla ænea diues, terrea, pauper.

In eum qui truculentia ſuorum perierit.

PROSOPOPOEIA.

Delphinem inuitum me in littora compulit æſtus,
Exemplum infido quanta pericla mari.
Nam ſi nec propriis Neptunus parcit alumnis,
Quis tutos homines nauibus eſſe putet?

Si è noſtris prodimur: quibus fidendum?

Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα. In dona hoſtium.

llorum cœpiſſe ferunt monumenta viciſsim
Scutiferum Aiacem Hectoraque Iliacum.
lthea Priamides, rigidum Thelamonius enſem,
Inſtrumenta ſuæ cepit vterque necis.
ſis enim Aiacem confecit, at Hectora functum
Traxêre Aemoniis cingula nexa rotis.
titulo obſequij, quæ mittunt hoſtibus hoſtes
Munera, venturi præſcia fata ferunt.

Hector Troianorum, Aiax Græcorum (ſecundum Achillem)
tiſsimus: cùm alioqui hoſtes forent: induciarum tamen tem
re, cùm ſe inuicem propter cognationem viſerent: viciſsim

ſibi obtulerunt militaria dona, ſed mali euentus præſaga. Hector namque ab Aiace Baltheum militarem pro munere accepit cuius poſtea loris & cingulo diſtractum eſt eius cadauer a Achillis curru. Aiax ab Hectore donatus eo gladio, quo tandem ſe ipſe occidit. Sic hoſtium donis minimè fidendum, nam aut ſuſpecta ſunt, aut malum portendunt.

A minimis quoque timendum.

Bella gerit Scarabæus,& hoſtem prouocat vltrò.
Robore & inferior,conſilio ſuperat.
Nam plumis aquilæ clàm ſe nequecognitus abdit,
Hoſtilem vt nidum ſumma per aſtra petat.
Ouaque confodiens,prohibet ſpem creſcere prolis:
Hocque modo illatum dedecus vltus abit.

Aeternæ ſunt inimicitiæ aquilæ volucrum præſtantiſsimæ, cum ſcarabæo, contemptiſsimo inſectorum, & ſordidiſsimo: qui vt aquilæ ſuperbiã ſui contemptricẽ vlciſcatur, in plumis illius delitẽſcẽs,in nidũque ſublatus,aquilarũ oua perterebrata

prolis ſpem deſtruit, multiplicationẽ Aquilini generis auerti, tantulumque animalculum, pro tam leui contemptu ſui, tam atrociter talem volucrem vlciſcitur. Qua quidem in natura, i verum eſſe comprobatur, quod vulgo dici ſolet, NVLLV EST PARVVS INIMICVS.

Obnoxia infirmitas.

Piſciculos Orata rapit medio æquore ſardas,
Ni fugiant pauidæ, ſummà mariſque petant.
Aſt ibi ſunt mergis fulicíſque voracibus eſca.
Eheu intuta manens vndique debilitas.

Vel poſt mortem formidoloſi.

æteta muteſcent,coriumque ſilebit ouillum,
Si confecta lupi tympana pelle ſonent.
anc membrana ouium ſic exhorreſcit,vt hoſtem,
Exanimis quanuis non ferat exanimem.
:cute detracta Ziſchas,in tympana verſus,
Bohemos potuit vincere pontifices.

VINDICTA.

Iuſta vindicta.

Dum reſidet Cyclops ſinuoſi in faucibus antri,
Hæc ſecum teneras concinit inter oues.
Paſcite vos herbas: ſociis ego paſcar Achiuis,
Poſtremumq́ue Vtin viſcera noſtra ferent.
Audiit hæc Ithacus, Cyclopaq́ue lumine caſſum
Reddidit: En pœnas vt ſuus author habet?

Polyphemus, Gigas & Cyclops monophtalmus Siciliæ p-
ſtor, ad littus Siculi freti Vlyſſem, & ſocios cõprehendit, viu
vt ſuo more manderet, Vlyſſem vero (qui ementito nomi

[V]tin ſe nominarat) quòd generoſum vinum ſibi propinaſſet: [o]mnium vltimum deuorare eſt pollicitus, dilationem mortis [p]robeneficio reponens. Interim ſingulos ſociorum quotidie [a]bſumens. Quod animaduertens Vlyſſes, cognom ẽto Græca[n]ico VTIS (quod Latinis eſt NVLLVS) Gigantem oblato [v]ino ſic inebriauit, vt ipſe ſomno vinoque ſepulto Cyclopi, o[c]ulum, quem vnum in fronte habebat: ardenti torre effoderit. [A]t Polyphemus vulneris acerbitate, ac orbitatis dolore perci[t]us, ſic rugiit: vt cæteros Cyclopas in rupium antris, & arden[t]is Aetnæ fornacibus per totam Siciliam habitantes exciuerit: [p]rofugiente iam cum ſociis, & nauigio Vlyſſe. At illi cum ve[n]iſſent, percontati, quis ipſi oculum eruiſſet, iſque dixiſſet, [V]TIS (qui nullus eſt) eum inſanire, & furioſum eſſe rati, abie[r]unt, ridentes, ac illudentes orbo giganti. Qua quidem fabula [a]nnuit Homerus, crudeles populi voratores, cùm hac vitæ luce [f]uerint orbati, pœnas ſcelerum daturos, nemine eos conſo[l]ante, ſed omnibus miſeriæ illudentibus.

Iuſta vltio.

Raptabat volucres captum pede coruus in auras
 Scorpion, audaci præmia parta gulæ.
Aſt ille infuſo ſenſim per membra veneno,
 Raptorem in Stygias compulit vltor aquas.
O riſu res digna: aliis qui fata parabat,
 Ipſe perit, propriis ſuccubuitque dolis.

Cùm malus in malũ, aut in peiorem, quid molitur, ſeipſum perdit, vt cùm gladiator in homicidã incidit, fur in latronem, luſor in aleatorem, falſarius in veneficum, fœnerator in auctionatorem, aut transfugam, Callidus, in verſipellem, impoſtor in planum. Coruus quidem malus eſt. At ſcorpius nocentior, qui cauda venenata interimit.

Parem delinquentis, & ſuaſoris culpam eſſe.

ræconem lituo perflantem claſsica, victrix
Captiuum in tetro carcere turba tenet,
ieis ille excuſat: quòd nec ſit ſtrenuus armis,
Vllius aut ſæuo læſerit enſe latus.
ic illi: Quin ipſe magis timidiſsime peccas,
Qui clangore alios æris in arma cies.

dipſum eſt quod in iure legitur. Qui per alium facit, per
ſum facere videtur. Proinde crimine in omni, agens & in-
ans, eodem genere ſupplicij ſunt puniendi.

Alius peccat, alius plectitur.

Arripit vt lapidem catulus, morſuque fatigat,
Nec percuſſori mutua damna facit.
Sic plerique ſinunt veros elabier hoſteis:
Et quos nulla grauat noxia, dente petunt.

Maligno, crudelique animo homines, eos abs quibus n accipiuntur reformidant, neque cum illis congredi audent. dolorem ſuum vlciſcuntur in infirmos, & innoxios abs qui minimè ſunt læſi. Nam (vt ait Suetonius & confirmat Com nius) crudeles homines ferè ſunt formidoloſi, in ſupplices ſ in audaces, timidi.

Inſani gladius.

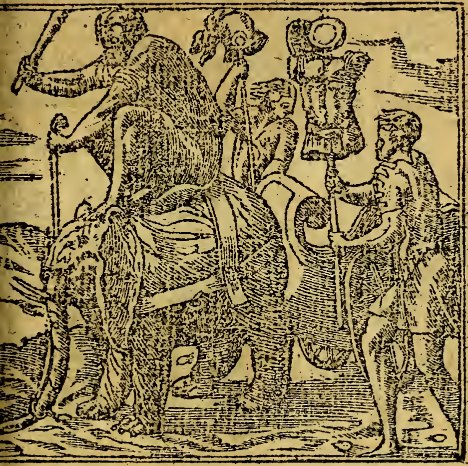

tigeri medius ſtabat gregis enſifer Aiax,
Cæde ſuum,credens cædere Tantalidas.
oſtia ſic tanquam ſus ſuccedanea pœnas
Pro Laertiade,pro caueaq́ue dabat.
eſcit obeſſe ſuis furor hoſtibus,errat ab ictu,
Conſilijq́ue impos in ſua damna ruit.

Aiax fortiſsimus Dux, in controuerſia armorum Achillis,
ntra callidum Vlyſſem,Græcorum iudicio victus,inſqui Ar-
ti indignatione in furorē exarſit. Atque ita furioſus, & per
ros palabundus,incidit in porcorum ſuorum gregem, quos
ræcorum concionem eſſe per inſaniam opinatus:omnes ma-

ximo rei ſuæ detrimento occidit. Quod ſanè nihil aliud innui
quàm furore & ira (quæ temporaria eſt mania) percites , ſil
ipſis,plus quàm hoſtibus nocere,idque ſeu in diſceptatione ci
uili,ſiue in armorum cõtentione:in illa enim ſenſum hominis
rationem , & ſermonem amittunt , in hac verò , & dexterita
tem, & collimationem , & hoſtis obſeruationem , ac non rar
euenit vt præ nimio bilis ardore , in ferrum incautius ruant
ſeipſoſque confodiant.

PAX.

rrigeris humeris,dentis quoque barrus eburni,
Qui ſuperare ferox Martia bella ſolet,
ɔpoſuit nunc colla iugo, ſtimuliſque ſubactus,
Cæſareos currus ad pia templa vehit.
l fera cognoſcit concordes vndique gentes:
Proiectiſque armis munia pacis obit.

Cæſar triumphans in Capitolium aſcendit cum Elephantis
ıdraginta,ſenos lychnuchos geſtantibus flammantes, & o-
atos, in ſignum pacis bello partæ. Elephas namque robo-
ıc dexteritate præſtans animal,fuit bellicum: docili autem
nſuetudine,triumphale animal,& pacificum.

Ex bello pax.

En galea, intrepidus quam miles geſſerat: & quæ
Sæpius hoſtili ſparſa cruore fuit.
Parta pace apibus tenuem conceſsit in vſum
Alueoli: hincque fauos grataque mella gerit.
Arma procul iaceant: fas ſit tunc ſumere bellum,
Quando alta pacis non potes arte frui.

Res eadem diuerſis vſibus poteſt accommodari. Nam gladius pacem, & iuſtitiam, ſui formidine tuetur. Sic iniuriam & bellum, audacia confidentiam parit. Proinde interdum neceſſarium eſt bellum, vt inde Pax ſequatur. Quod indicat icone galea, quæ bellorum tumultibus caput armat. Pacis temporibus, aluearij vſum præſtat apibus.

Grandibus ex ſpicis tenues contexe corollas,
Quas circum alterno palmite vitis eat.
His comptæ Halciones tranquilli in marmoris vnda
Nidificant, pullos inuolucréſque fouent.
Lætus erit Cereri, Baccho quoque fertilis annus,
Aequorei ſi rex alitis inſtar erit.

Halcyones maritimæ ſunt aues, quæ nidũ nulla vi aquarum diſſolubilẽ, ex vitium pãpinis, & ſegetum ſpicis, in medio põto conſtruũt. Suiſque ouis ſeptẽ dies ante brumã incubãt, eadẽ totidem poſt brumam diebus excludũt: quo quidẽ quatuordecim dierũ tẽpore, arcano quodã naturæ miraculo, mare trãquillum eſt, & nauigantibus tutũ. Sic & cùm optimus Princeps tutis locis, & cibi & potus copia inſtructis, ſibi ſubiectos homines fouet, tutiſsima eſt regni eius, & ſeculi, quo viuit tranquillitas.

Doctos doctis obloqui nefas eſſe.

Quid rapis heu Progne vocalem ſæua cicadam,
Pignoribúſque tuis fercula dira paras?
Stridula ſtridentem,vernam verna,hoſpita lædis
Hoſpitam,& aligeram penniger ales auem?
Ergo abice hãc prędam:nam muſica pectora ſummũ e
Alterum ab alterius dente perire nefas.

Vulgari parœmia iactari ſolet acerba eſſe tẽpora,quibus lu pus lupum eſt. Atqui acerbior eſt iniquitas, cùm doctus & fa cũdus,erudito & eloquẽti obtrectat. Quod intellexiſſe videtu Pythagoras,prohibens hirundinem in domum recipi. Hęc ete nim cicadam deuorat,volatilem, Muſis amicam,cãtatricem & vernam:ipſa ſimiliter volucris,muſica,& veris nuncia.

Eloquentia fortitudine præſtantior.

rcum læua tenet,rigidam fert dextera clauam,
Contegit & Nemees corpora nuda leo.
erculis hæc igitur facies ? non conuenit illud
Quòd vetus & ſenio tempora cana gerit.
uid quòd lingua illi leuibus traiecta cathenis:
Queis fiſſa facileis allicit aure viros?
nne quòd Alciden lingua non robore Galli
Præſtantem, populis iura dediſſe ferunt?
edunt arma togæ,& quamuis duriſsima corda
Eloquio pollens ad ſua vota trahit.

Ex Luciano Rhetore ſumpta eſt hæc Herculis Gallici Proſopographia, qua certè ſignificabatur Herculẽ tot populos ſubegiſſe, tot monſtra confeciſſe, tot tyrannos ſuſtuliſſe, viuæ viribus eloquentiæ, iuris ſapientia, & legum conſtitutione iuſtarum, quæ egregia ſapientiſsimi Ogmij facinora, Græcia mendax poſteà in armorum geſta deformauit, ſuóque Herculi ſanguinario Alcmenæ filio adſcripſit.

Facundia difficilis.

[A]ntidotum Aeææ medicata in pocula Circes
Mercurium hoc Ithaco fama dediſſe fuit.
[M]oly vocant,id vix radice euellitur atra,
Purpureus ſed flos,lactis & inſtar habet.
[E]loquij candor facundiáque allicit omnes:
Sed multi res eſt tanta laboris opus.

Per Homericum Moly,herbã radice nigra, flore candido,& [pu]rpureo,quod inuentu perdifficile eſt:Eloquentia venit intel[li]genda,à principio quidem obſcura, mox florens, perſpicua & [h]onórata.Inuẽtu tamẽ difficilis,niſi felicibus ingeniis,ſed quæ [o]mnem ſuperat maliciam,& ipſam habenti,gratiam conciliat.

Antiquiſsima quæque commentitia.

APOLOGESIS.

Pallenæe ſenex, cui forma eſt hiſtrica, Proteu,
  Qui modò membra viri fers, modò membra feri.
Dic age, quæ ſpecies ratio te vertit in omnes,
  Nulla ſit vt vario certa figura tibi?
Signa vetuſtatis, primæui & præfero ſæcli:
  De quo quiſque ſuo ſomniat arbitrio.

De rebus iam olim obſoletis, antiquatíſque: & extra omn
omnium hominum memoriam longè poſitis, vnuſquiſque p

phantaſia ſua ſomniat. Adeò vt antiquiſsimarum eiuſmodi rerum à primis temporibus repetitarum ſcriptores, inter ſe minimè conueniant. Quin monſtroſam quandam hiſtoriæ formam variis ſcriptionibus ſibiipſi diſsimilem faciunt, qualem fingunt poëtæ, Protea antiquiſsimum maris Deum ſemet, πολύμορφης & ſubinde vultus mutantem, in quaſlibet rerum ſpecies.

O 4

Inſignia Poëtarum.

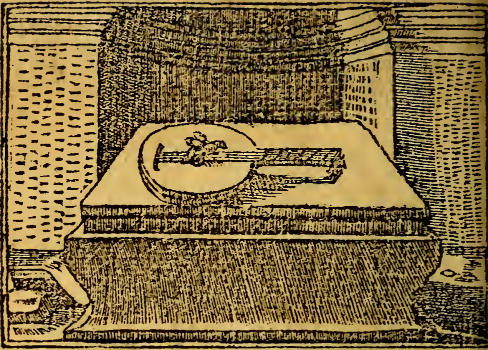

Gentiles clypeos ſunt qui in Iouis alite geſtant,
Sunt quibus aut Serpens, aut Leo ſigna ferunt.
Dira ſed hæc Vatum fugiant animalia ceras,
Doctáque ſuſtineat ſtemmata pulcher Olor.
Hic Phœbo ſacer, & noſtræ regionis alumnus:
Rex olim, veteres ſeruat adhuc titulos.

Cygnus, olim rex fuiſſe fertur, Phaëtontis germanus, nunc verò fluuialis auis, voce canora, colore candida, Phæbo Muſarum & Poëtarum Deo, ſacra: qui Poetæ etiamnũ Cygnum pro

ſigno in ſuis ſtemmatis habent. Nam Poëtæ, vt Reges, ac Imperatores triumphali Lauro coronantur, tanta libertate in ſcribendo, quanta Reges regnando vtuntur, bella ordinatis carminibus, vt Reges armatis hominibus faciunt, iiſque & pedeſtribus, & equeſtribus, fluuiis amœniſque locis, vt olores delectantur, puri ſunt & candidi, canúntque ſuauiſsimum melos Cygneion verſibus bene ſonantibus.

Muſicam diis curæ eſſe.

Locrenſis poſuit tibi Delphice Phœbe cicadam
 Eunomus hanc, palmæ ſigna decora ſuæ.
Certabat plectro Sparthyn commiſſus in hoſtem,
 Et percuſſa ſonum pollice fila dabant.
Trita fides rauco cœpit cùm ſtridere bombo,
 Legitimum harmonias & vitiare melos,
Tum citharæ argutans ſuauis ſeſe intulit ales,
 Quæ fractam impleret voce cicada fidem.
Quæque allecta, ſoni ad legem deſcendit, ab altis
 Saltibus, vt nobis garrula ferret opem.
Ergo tuæ vt firmus ſtet honos (ô ſancte) cicadæ
 Pro cithara hic fidicen æneus ipſa ſedet.

In Delphico Apollinis templo dicatum erat ſimulachrum li-
ræ in æs inciſæ inſidentíſque cicadæ, quæ chordæ deficient-

ſonum ſuo ſtridore ſuppleret, in memoriam victoriæ Eunomi, aduerſus Ariſtonem lira certantis. Cui cùm ipſe vnam ex fidibus fregiſſet: cicada fortè ſuperueniens concordi canore pro chorda rupta concinenti, inſperatam dedit victoriam, quæ non tam fortuna, quàm fatali Deorum prouidentia opitulatrix veniſſe credita eſt. Dij nanque muſicam curæ habent & diligunt.

Litera occidit, ſpiritus viuificat.

Vipereos Cadmus dentes vt credidit aruis,
  Seuit & Aonio ſemina dira ſolo:
Terrigenum clypeata cohors exorta virorum eſt,
  Hoſtili inter ſe qui cecidere manu.
Euaſere quibus monitu Tritonidos armis
  Abiectis data pax, dextráque iuncta fuit.
Primus Agenorides elementa, notáſque magiſtris
  Tradidit, iis ſuauem iunxit & harmoniam,
Quorum diſcipulos contraria plurima vexant,
  Non niſi Palladia quæ dirimuntur ope.

Cadmus Regis Agenoris filius, natione Phœnix. Primus li-

eras ex Aſia, in Europam tranſtulit, & eas per totam Græciam diſſeminauit. Ex quo prodiit fabula de Draconis dentibus diſſeminatis, ex quibus armati exiliere homines mutuis vulneribus qui ſe omnes peremere. Et quinque tantùm reliquis, à Minerua pacificatis, & in numeroſam poſtea gentem multiplicatis. Serpens ſapientia eſt, ſiue ἐγκυκλοπαιδεία. Sati dentes ſunt acutæ ac ſubtiles literæ, per totam Hellada ſparſæ. Armati ex illis emergentes ſunt homines literati, artium & ſcientiarum panoplia inſtructi, qui mutuo zelo, aut liuore ſeſe inuicem conficiunt niſi Pallados (quæ ſapientiæ eſt Dea) monitis in gratiam reducantur, & concordiam: qui demum multiplicati, quotidie creſcunt in infinitum numerum. Adeò vt timendum ſit, ne tandem plures ſint quàm vſus poſtulet, otij amore.

IGNORANTIA.

Submouendam ignorantiam. Διαλογισμός.

Quod monſtrũ id? Sphinx eſt. Cur candida virginis or
Et volucrum pennas, crura leonis habet?
Hanc faciem aſſumpſit rerum ignorantia: tanti
Scilicet eſt triplex cauſa & origo mali.
Sunt quos ingenium leue, ſunt quos blanda voluptas,
Sunt & quos faciunt corda ſuperba rudes.
At quibus eſt notum, quid Delphica littera poſsit:
Præcipitis monſtri guttura dira ſecant.
Nanque vir ipſe, bipéſque, tripéſque & quadrupes idẽ e
Primáque prudentis laurea, noſſe virum.

Sphinx callidum,& crudele monſtrum,anguſtias viarum ad Thebas obſidens,prætereuntibus tale proponebat Aenigma. Quodnam animal eſt quadrupes,bipes,& tripes?quod qui ſoluere non poſſent,eos vt ignorantes interimebat,donec Oedipus ſagax diuinator illac præteriens,gryphum ſoluit. Euiuſmodi animal hominem eſſe dicēs,qui infans quadrupes repit. Iuuenis duobus ambulat pedibus. ſenex baculo,vt tertio pedi, innititur. At ſicut ſeipſum noſſe iuxta Delphicam in Appollinis delubro inſcriptionē γνῶθι σεαυτόν ſumma eſt ſapientia: ſic quid ſit homo neſcire,& ſeipſum minime noſſe,extrema eſt ignorantia, quæ plurimos perdit. Ea autem euenit aut ex ingenij leuitate,aut ex voluptate,aut ex arrogantia, quæ volucrum pennis,ore puellari,& leonis pedibus in hoc monſtro figurantur.

P

Mentem, non formam plus pollere.

Ingreſſa vulpes in Choragi pergulam,
Fabrè expolitum inuenit humanum caput,
Sic eleganter fabricatum, vt ſpiritus
Solùm deeſſet, cæteris viuiſceret.
Id illa cùm ſumpſiſſet in manus, ait:
Hoc quale caput eſt! ſed cerebrum non habet.

Vulpis huius (quæ verſutum hominem ſignat) Apophth-
ma, in multos torqueri poteſt: qui faciem quidem hominis
trà, præ ſe ferentes, intus ſenſu, & ratione ſunt vacui.

Diues indoctus.

rauat aquas reſidens precioſo in vellere Phrixus,
Et flauam impauidus per mare ſcandit ouem.
c quid id eſt? vir ſenſu hebeti, ſed diuite gaza,
Coniugis aut ſerui quem regit arbitrium.

Helleſpontum Phrixus puer traiecit, in ariete aureo obequi aes: quem ſeſſor pro arbitrio dirigit. Aries autē ſimpliciſsima ſt, & ſtolidiſsima pecus, bono tamen corporis habitu, & conerto lanæ mollis tegumento: Aurum diuitias, Puer, aut ſeruiutem aut iuuenilem ſignificat ætatem. Quare Phrixus aurei ellĕris ariete Pontum tranſuectus, aut vxor eſt, aut ſeruus, at paſſio virum, aut dominum, diuitem quidem, ſed ſtolidum ro arbitrio quocunque velit, transferens.

MATRIMONIVM.

In fidem vxoriam.

Ecce puella, viro quæ dextra iungitur. Ecce
Vt ſedet: vt catulus luſtrat ante pedes.
Hæc fidei eſt ſpecies: Veneris quam ſi educat ardor,
Malorum in læua non malè ramus erit.
Poma etenim Veneris ſunt, ſic Scheneida vicit
Hippomenes, petiit ſic Galathea virum.

Coniugio interuenit Amor, & fides. Vtriuſque ſignum e[st]
Canis. fidus comes, & domini amator. At quoniam fidelis il[le]
amor coniugii, vt plurimum fouetur, & redintegratur corpo[rum]
ru[...]

um coitu, Aptiſsimè conuenit arbor pomus frugifera. Ponum etenim Veneri ſacrum eſt, cui aureum illud adiudicaum fuit. Quinetiam Hippomenes Atalanta aurei mali iactu peridromo ſuperata potitus eſt. Denique Galathea paſtoem amaſium malo petiit ipſum laſciuia prouocans. Poma igiur Veneri conueniunt. Venus connubiali fidei, & amori foendo, fidem, & amorem Catellus indicat melitæus.

Reuerentiam in matrimonio requiri.

Cùm furit in venerem, pelagi ſe in littore ſiſtit,
Vipera, & ab ſtomacho dira venena vomit.
Murænámque ciens, ingentia ſibila tollit,
At ſubitò amplexus appetit illa viri.
Maxima debetur thalamo reuerentia, coniunx
Alternum debet coniugi & obſequium.

Prudentis ſerpentis exemplum, qui cum Muræna congre
rus prius venenum euomit, ea verò ſibilo euocāti p aret, &
eum mox adnatat. Sic & cōiugatos oportet cum A moris co
nubialis reuerentia mutua cōuenire, & coire: omni prius af
ſtu malo ex animis eiecto, & ſimul cum veſtimentis depoſi

In fœcunditatem ſibiipſi damnoſam.

Ludibrium pueris lapides iacientibus, hoc me
In triuio poſuit ruſtica cura nucem.
Quæ laceris ramis perſtrictóque ardua libro,
Certatim fundis per latus omne petor.
Quid ſterili poſſet contingere turpius? eheu,
Infelix, fructus in mea damna fero.

Liberorum generatio naturalis quidem eſt lætitiæ, verùm perniciosa & pœnitenda: quoties parentum ruinæ, infamiæ, aut mortis ſunt in cauſſa. Quemadmodum nucis fructus in cauſſa eſt, vt arbor, de qua productus eſt, ſaxis fuſtibúſque petatur, ramíque eius diffringantur.

Amor filiorum.

Ante diem vernam boreali cana palumbes
Frigore nidificat, præcoca & oua fouet:
Mollius & pulli vt iaceant, ſibi vellicat alas,
Queis nuda hyberno deficit ipſa gelu.
Ecquid Colchi pudet, vel te Progne improba? mortem
Cùm volucris propriæ prolis amore ſubit?

Palumbes quæ excluſorum in hyeme pullorũ gratia fouen dorum ſeipſam deplumat & alget: exemplum matribus eſt pi tatis: opprobrium verò illis, quæ ſuos infantulos aut incuri perire ſinunt, aut etiam necant, vt Progne, & Medæa.

Pietas filiorum in parentes.

Per medios hoſteis patriæ, cùm ferret ab igne
Aeneas humeris dulce parentis onus.
Parcite (dicebat) vobis ſene adorea rapto
Nulla erit: erepto ſed patre ſumma mihi.

Magna certè gloria eſt filio, ei vitã aut reſtituere, aut tueri abs quo vitam acceperit, nempe parenti. Quod laudatiſsimum Aeneæ factum celebratur.

Mulieris famam, non formam vulgatam eſſe oportet

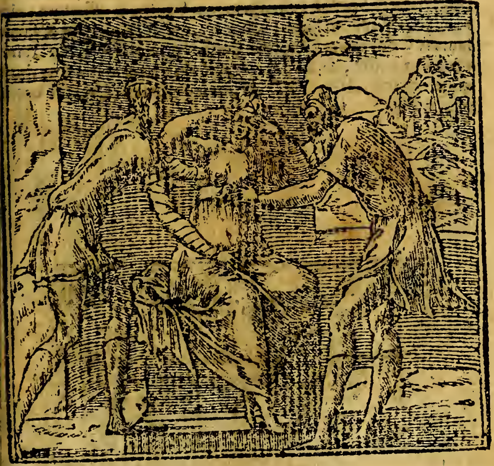
DIALOGISMVS.

Alma Venus quænam hæc facies? quid denotat illa
Teſtudo, molli quam pede Diua premis?
Me ſic effinxit Phidias, ſexúmque referri
Fœmineum, noſtra, iuſsit ab effigie.
Quódque manere domi, & tacitas decet eſſe puellas,
Suppoſuit pedibus talia ſigna meis.

Teſtudo ſanè omnino muta eſt, abſona, & aloga, con
nunquam egrediens, interna ſubſtantia melior, quàm exte
forma pulchrior. Talis eſſe debet proba matrona pacifica
cita, domi aſsidua, foris incognita. (vt in Italia eſſe ferunt
nam animam, non formam mulieris vulgatam eſſe oportet

In pudoris ſtatuam.

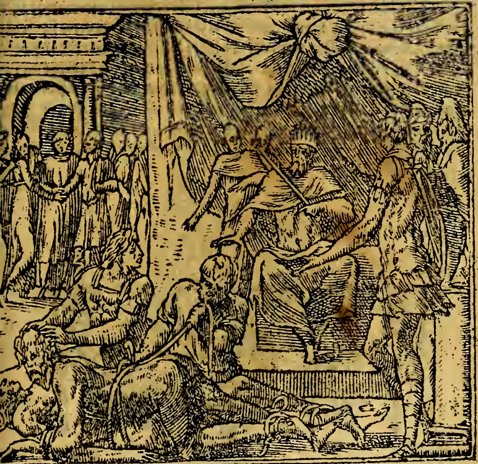

Penelope deſponſa ſequi cupiebat Vlyſſem,
Ni ſecum Icarius mallet habere pater.
Ille Ithacam, hic offert Sparten. manet anxia virgo.
Hinc pater, inde viri mutuus vrget amor.
Ergo ſedens velat vultus, obnubit ocellos.
Iſta verecundi ſigna pudoris erant.
Queis ſibi prælatum Icarius cognouit Vlyſſem,
Hócque pudoris aram ſchemate conſtituit.

Græcorum ſcriptis omnium fœminarum caſtiſsima celebratur Penelope. Quapropter illius ſtatua in ara eſt collocata

locata inter duos vtrinque viros media, alterum quidem Ic rium patrem Spartæ Principem iam ſenem, & effœtum: alt rum verò Vlyſſem ſuum, Ithacæ Regem, iuuenem & ſucc lentum, quem verſus certè conuertitur: ſed manu tame oculis oppoſita, caſto, & verecundo nimirum pudore, hui quod natura iubet, & fas eſt, nempe parente relicto coniu gem ſequi.

Nupta contagioſo.

Dij meliora piis (Mezenti) cur age ſic me
Compellas? emptus quòd tibi dote gener,
Gallica, quem ſcabies dira & mentagra perurit:
Hoc eſt quidnam aliud (dic mihi ſæue pater)
Corpora corporibus, quàm iungere mortua viuis,
Efferáque Hetruſci facta nouare ducis?

Mezentius Hetruriæ Dux immaniſsima crudelitate mortua iungebat corpora viuis, fœtidíſque cadaueribus viuos homines conuinciebat, fœtore exanimans ſic, vt mortui viuos occide

ciderent. Quam ſanè immanitatem exercent etiámnum parentes quidem inhumaniſsimi, qui inſeparabili matrimonio filias ſuas formoſas, ſanas, integras copulant viris vinoſis, ſcab Neapolitana infectis, leproſis, olidis, podagricis: denique viuis cadaueribus, ſublata omni diuortii ſpe, impoſitáque neceſſitate langoris ad mortem vſque perferendi. Qua parentum crudelitate in liberos vt non eſt altera inhumanior, & mag dolenda, ſic nulla communior, & quæ minus curetur tollēda: quam Eraſmus egregium illũ ſcripſit dialogũ, cuius titulus e ΑΓΑΜΟΣ ΓΑΜΟΣ.

ARBORES.

Cupreſſus.

Indicat effigies metæ, noménque cupreſsi
Tractandos parili conditione ſuos.

ALIVD.

Funeſta eſt arbor, procerum monumenta Cupreſſus,
Quale Apium plebis, comere fronde ſolet.

ALIVD.

Pulchra coma eſt pulchro digeſtæq; ordine frondes,
Sed fructus nullos hæc coma pulchra gerit.

Cypariſſus ab radice ad faſtigium recto ſurgit ſtipite, æqua lis ad ſummum, vnde ramos protendit coronatim circumſper ſos eóque ordine circumpoſitos æqua magnitudine, ac longi tudine, vt alius alium non excedat, pari æqualitate ad ſum mum exurgens in coni figuram. Quæ ſanè figura parentes ad monet: vt liberos ſuos tam primogenitos, quam ſequẽtes, tar mares quàm fœminas, pari conditione, & affectu tractent ſine vlla perſonarum acceptione, tam in iis educandis & di ligendis, quàm in heredibus teſtamento ſcribendis. Sunt ete nim ex æquo naturales, & legitimi. Quæ tamen æqualitas n obſeruatur in iis regionibus, quæ iure ſcripto reguntur, vt i prouincia Lugdunenſi.

Moris erat apud veteres Romanos in honorem parentum aut eorum quos charos habuiſſent: foliis & frondibus ſepul chra coronare. Nobilium quidem Cupreſſo, Plebeiorum ve rò Apio, quorum vtrunque eſt ſimili propemodũ folio colore odore & facultate putredinem, & corruptionem auertente.

Detorqueri poteſt in viros membris bene formatos, iuue nésve crinitos, & calamiſtratos, aut fœminas comatas, cæte ràm nullius frugis.

Quer

Quercus.

rata Ioui eſt quercus,qui nos ſeruatq́ue fouetq́ue,
Seruanti ciuem querna corona datur.

ALIVD.

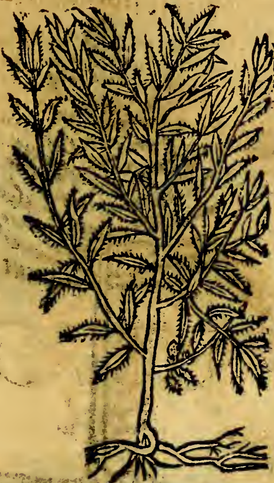
lande aluit veteres,ſola nunc proficit vmbra.
Sic quoque ſic arbos officioſa Iouis.

Qui ciuem ſeruaſſet, ei ciuica corona è quercu daba
Quercus enim ſacra eſt Ioui Seruatori, id eſt, Deo, qui on
& omnia ſeruat.

Frumento nondum reperto, priſci homines querna gla
victitabant, qua ſaturati ſub vmbra quercus quieſcebant. I
quercum Ioui ſummo Deo conſecrantes, qui ipſis deſuper
moniam & quietem largiretur. Quod quidem indicat Dei
neficentiam eiuſmodi eſſe, vt percepto, conſumptoque
fructu, vmbra etiam & memoria vſum aliquem præſtet
Moſis & Prophetarum ſcripta Euangelium adumbrarunt.

Salix.

Quòd frugiſperdam ſalicem vocitarit Homerus,
Clitoriis homines moribus adſimilat.

Homerus Poëtarum maximus, Salicem proprio epitheto frugiſperdam dixit, quod fructum nullũ proferat, & in aquis, aut propter aquas proueniat. Per hoc ſignificans hydropotas abſtemios parum frugiferos eſſe, aut corpore aut animo. Tum maximè quòd ſalicis ſemen calorem naturalem extinguere, & vim generandi perimere dicatur.

Abies.

Apta fretis abies in montibus editur altis:
Eſt & in aduerſis maxima commoditas.

Picea.

t picea emittat nullos quòd ſtirpe ſtolones:
Illius eſt index, qui ſine prole perit.

Picea ab radice ad ſummum nullos de trunco ſtolones pro-
ucit: hominem ſignificans qui ſine liberis decedit.

Pinus quæ naſcitur in montibus altis, in ima flumina deturbatur, melioris vſus gratia. vt enim viſcoſa eſt, & leuis, ſic nauigiis fabricandis materia aptiſsima. Similiter & pleriſque locum mutare expedit, & ab eminentiori ſtatu, ad humiliorem deuolui maioris vtilitatis ergò.

Cotonea.

Poma nouis tribui debere Cydonia nuptis
Dicitur antiquus conſtituiſſe Solon.
Grata ori & ſtomacho cùm ſint,vt & halitus illis,
Sic ſuauis,blandus manet & ore lepos.

Cydonia mala cor reficiunt, ſuauem halitum ori inſpirant quæ olim neogamis pro munere oblata de more, admoneban vt erga coniugem, mundo corde, puris affectibus, ore odorato, pudicáque verba, & honeſtos ſemones ſpiranti forent.

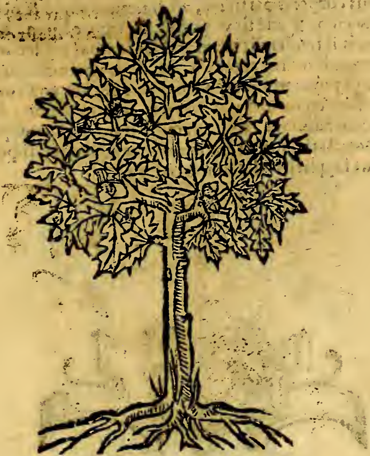
Hedera.

Haud unquam areſcens hederæ eſt arbuſcula, Ciſſo
Quæ puero Bacchum dona dediſſe ferunt:
Errabunda, procax, auratis fulua corymbis,
Exterius viridis, cætera pallor habet.
Hinc aptis vates cingunt ſua tempora ſertis:
Palleſcunt ſtudiis, laus diuturna viret.

Poëtæ coronantur hedera, quæ interna foliorum facie perpetuum viret, externa pallet, baccáſque aureo colore profert. Indiciũ videlicet, Quòd Poëtæ ſtudiis macerati foris palleāt: intus verò arcanis ſcriptis æternum duraturis vireant, honorem producentes non minus auro precioſum & illuſtrem.

Ilex.

uritie nimia quòd ſeſe rumperet ilex.
Symbola ciuilis ſeditionis habet.

Robur rigidiſsima quercus ſpecies in ſuæ ſubſtantiæ parti bus adeò adſtrictum eſt duritie quadam naturali, vt per ſe fa tiſcat, ac diffindatur: ſe ſe inuicem deſerentibus, ac diſsilienti bus totius corporis partibus, ad intimum vſque & penitiſs. mum truncum. Vnde fit vt poſteà ſuo rigore hians, & diffi ſum, cuneis intrudendis viam aperiat, quibus malleo intruſis vi diſrumpitur in fragmenta. & deinde in ignem mittitur. Si & ſeditioſi populares duriſsimæ ceruicis: cùm vnà continer & concordes conuenire non poſsint, ob rigidiorem, & nimi peruicacem naturam, abinuicem ſeparantur, locúmque dan manui Poteſtatis, quæ in eos irrumpens diſgregat, diſperdit, & vltricibus ſuppliciis ad nihilum redigit.

Malus medica.

Aurea ſunt Veneris poma hæc: iucundus amaror
Indicat, eſt Græcis ſic γλυκυπίκρος ὁ amor.

Citrus mala fert aureo colore, auſtero cum dulci ſapore, & amaro cortice. Talis & eſt affectus amoris, cuius dea eſt Venus, aureo ob id malo à Paride donata.

Buxus.

Perpetuò viridis, criſpóque cacumine buxus,
Vnde eſt diſparibus fiſtula facta modis:
Delitiis apta eſt teneris, & amantibus arbor.
Pallor ineſt illi, pallet & omnis amans.

Buxus in foliis perennīeſt virore, in ligno autem exangui: allore, quo tamen tibiæ excauantur harmonicæ ad amatoria armina, ſuauiter perſonanda. Sic & amatores viuaci amoris alore, & iuuenili vigore viret, bilioſis affectibus ſuffuſi pallecunt. Voce autem & ſermone ſunt blando, ac ſuaue loquenti.

Morus.

Serior at Morus nunquam niſi frigore lapſo
Germinat:& ſapiens nomina falſa gerit.

Non niſi hyeme præterita Morus germinat extra hyber rigoris,& gelu periculum. Sic & vir ſapiens nullo in negoc præproperè feſtinat ante tempus : ne quicquam periclitat ſed tutò rem agit. Quare hæc arbor Græco nomine Μῶ dicta videtur ἀντιφραστικῶς:Μωρὸς enim Græcè ſtultus Latinè. At contrà ſapiens videtur, quæ florem & fructum hyemis iniuria præſeruat.

Amygdalus.

Cur properans foliis præmittis amygdale flores?
Odi pupillos præcocis ingenij.

Amygdalus omnium prima floret, & facillimè perit. Sic & præcox ingenium (vt ait Fabius) haud temere vnquam peruenit ad frugem.

Laurus.

Præſcia venturi laurus, fert ſigna ſalutis,
Subdita puluillo ſomnia verá facit.

ALIVD.

Debetur Carolo ſuperatis laurea Pœnis.
Victrices ornant talia ſerta comas.

NDEX EMBLE-MATVM IN LOCOS COMMVNES DIGE-STORVM.

***

EMBL. DEDIC.

d illuſtriſsimum Maximilianum,&c. 7
lediolanum 9
unquam procraſtinandum. 10

DEVS, SIVE RELIGIO.

n Deo lætandum 13
apientia humana,ſtultitia eſt apud Deum 14
cta religio 15
Ion tibi,ſed religioni 16
Quà Dij vocant eundum 17

VIRTVTES.

FIDES.

idei Symbolum 18
œdera 19
lentium 20
Ion vulganda conſilia 21
Iec quæſtioni quidem cedendum 22

PRVDENTIA.

onſilio ac virtute Chimeram ſuperari: id eſt, fortio-

res,& deceptores
Vigilantia & cuſtodia
Νῆφε καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα τῶν φρενῶν
Πῆ παρέβην, τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτέλεσα.
Prudentes
Prudens, magis quàm loquax
Maturandum
In deprehenſum
Cuſtodiendas virgines
Vino Prudentiam augeri
Prudentes vino abſtinent
In ſtatuam Bacchi
Gramen

IVSTITIA.

Nec verbo, nec facto quenquam lædendum
Tandem, tandem Iuſtitia obtinet
Etiam ferociſsimos domari
Gratiam referendam
Abſtinentia
Bonis à diuitibus nihil timendum

FORTITVDO.

Signa fortium
Ἀνέχου καὶ ἀπέχου
In adulari neſcientes
Obdurandum aduerſus vrgentia
Omnia mea mecum porto

CONCORDIA.

Concordiæ Symbolum
Concordia
Concordia inſuperabilis

ıum nihil, duos plurimum poſſe 52
:miſsima conuelli non poſſe 53

SPES.

es proxima 54
ſimulacrum Spei 55
dies meliora 57
icitum non ſperandum 58

PVDICITIA.

udicitia 59

VITIA.

PERFIDIA.

victoriam dolo partam 60
ı fraudulentos 61
Dolus in ſuos 62
Maledicentia 63
n receptatores ſicariorum 64
n adulatores 65
i qui ſemel ſua prodegerit, aliena credi non oportere 66

STVLTITIA.

Temeritas 67
Furor, & rabies 68
In temerarios 69
In eos qui ſupra vires quicquam audent 70
Impoſsibile 71
Cuculi 72
Veſpertilio 73
Aliud 74
Ira 75
In eum, qui ſibiipſi damnum apparat 76

R 4

Fatuitas 7
Obliuio paupertatis parens. 7

SVPERBIA.

Superbia 7
Impudentia 80
Philautia 8
Garrulitas 8

INVIDIA.

Inuidia 8

LVXVRIA.

Luxuria 8
Luxorioſorum opes 8
Tumulus meretricis 8
In amatores meretricum 8
Cauendum à meretricibus 8
Amuletum Veneris 8
Inuiolabiles telo Cupidis 90
Laſciuia 9

DESIDIA.

Deſidia 92
Deſidiam abiiciendam 93
In facile à Virtute deſciſcentes 94
Ignaui 95

AVARITIA.

Auaritia 96
In auaros 97
In Aulicos 98
In Sordidos 99
In diuites publico malo 100
In auaros, Vel quibus melior conditio ab extraneis of-

fertur 101

GVLA.

Gula 102
Ocni effigies 103
In Paraſitos 104
Paruam culinam duobus ganeonibus non ſufficere 105
Captiuus ob gulam 106
In Garrulum & Guloſum 107
Doctorum agnomina 108

NATVRA.

Vis Naturæ, vel, Natura 110
Ars Naturam adiuuat 112
In Iuuentam 113
In quatuor tempora anni 114

ASTROLOGIA.

Scyphus Neſtoris 115
Quæ ſupra nos, nihil ad nos 117
In Aſtrologos 118
Qui aliena contemplantur cadere 119

AMOR.

Potentiſsimus affectus Amor 120
Potentia amoris 121
Vis amoris 122
In ſtudioſum amore captum 123
ἀντέρως, id eſt, amor virtutis 124
ἀντέρως Amor virtutis alium Cupidinem ſuperans 126
Dulcia quandoque amara fieri 127
Fere ſimile, ex Theocrito 128
In ſtatuam Amoris 129
In obliuionem patriæ 131

Sirenes 132
Senex puellam amans 134
In colores 135

FORTVNA.

Virtuti fortuna comes 137
Fortuna Virtutem ſuperans 138
Paupertatē ſummis ingeniis obeſſe,ne proueharitur 140
In occaſionem 141
In ſubitum terrorem 142
In illaudata laudantes 143
In momentaneam felicitatem 144
Ex damno alterius,alterius vtilitas 145
Bonis auſpiciis incipiendum 146
Nil reliqui 147
Male parta,malè dilabuntur 149
Semper præſto eſſe infortunia 150
Remedia in arduo,mala in prono eſſe 151

HONOR.

Ex arduis perpetuum nomen 152
Ex literarum ſtudiis immortalitatem acquiri 153
Tumulus Ioannis Galeacij Vicecomitis, Primi Ducis Mediolanenſis 154
Optimus ciuis 155
Strenuorum immortale nomen 157
Nobiles,ac generoſi 157
Duodecim certamina Herculis 169
In nothos 161
Imparitas 163
In deſciſcentes 164
Aemulatio 165

lburij ad D.Alciatum ſuadentis vt,&c. 166

PRINCEPS.

rinceps ſubditorum incolumitatem procurans 167
n Senatum boni Principis 169
Quod non capit Chriſtus,rapit Fiſcus 171
Opulentia tyranni paupertas ſubiectorum 172
Conſiliarij Principum 173
Principis clementia 174

RESPVBLICA.

Salus publica 175
Reſpublica 176

VITA.

In vitam humanam 175
Aere quandoque ſalutem redimendam 178

MORS.

Cum Laruis non luctandum 179
De Morte & Amore 180
In formoſam fato præceptam. 182
In mortem præproperam 183
Terminus 184
Opulenti hæreditas 185

AMICITIA.

Amicitia etiam poſt mortem durans 186
Mutuum auxilium 187
Auxilium nunquam deficiens 188
Gratiæ 189

HOSTILITAS.

In detractores 191
Inanis impetus 192
Aliquid mali,propter vicinum malum 193

In eum qui truculentia ſuorum perierit 19
ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα. In dona hoſtium. 19
A minimis quoque timendum 19
Obnoxia infirmitas 19
Vel poſt mortem formidoloſi 19

VINDICTA.

Iuſta vindicta 20
Iuſta vltio 20
Parem delinquentis,& ſuaſoris culpam eſſe 20
Alius peccat,alius plectitur 204
Inſani gladius 20

PAX.

Pax 207
Ex bello pax 208
Ex pace vbertas 209

SCIENTIA.

Doctos doctis obloqui nefas eſſe 210
Eloquentia fortitudine præſtantior 211
Facundia difficilis 213
Antiquiſsima quæque commentitia 214
Inſignia Poetarum 216
Muſicam Diis curæ eſſe 218
Litera occidit,Spiritus viuificat 220
Dicta ſeptem Sapientum 222

IGNORANTIA.

Submouendam ignorantiam 224
Mentem,non formam plus pollere 226
Diues indoctus 227

MATRIMONIVM.

In fidem vxoriam 228